

**PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W
NYSIE
INSTYTUT NEOFILOLOGII**

KATALOG PRZEDMIOTÓW ECTS

KIERUNEK FILOLOGIA

SPECJALNOŚĆ FILOLOGIA CZESKA

NYSA 2005

I ROK

Semestr zimowy

A. Przedmioty kształcenia ogólnego

1. **Nazwa przedmiotu: HISTORIA FILOZOFII**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** -
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 3
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Tomasz Drewniak
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Celem kursu jest wprowadzenie do kategorii i stanowisk z dziedziny historii filozofii, stanowiące niezbędny element wykształcenia humanistycznego oraz umożliwiające rozumienie głównych wątków tradycji myślowej Zachodu; kurs ten przyporządkowuje im określone rozstrzygnięcia praktyczne – modele cywilizacji zachodniej - jako implikacje rozumienia fundamentalnych kwestii ontologicznych, epistemologicznych, aksjologicznych i antropologicznych.

10. **Wymagania wstępne:** bez warunków

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Omawiane zagadnienia filozoficzne zostały ujęte w perspektywie określających je paradygmatów - ich kształtowania się, rozwoju i destrukcji. Koncepcje teoretyczne są ilustrowane opisem tła kulturowego, społeczno-politycznego, a także dokonań artystycznych danej epoki. Kurs rozpoczyna się prezentacją paradygmatu kosmocentrycznego jako wyznaczającego granice istocie człowieka (człowiek jest „elementem” kosmosu) i jego aktywności twórczej (mitologia grecka, pitagoreizm, sofiści, Platon, Arystoteles, stoicyzm, sceptycyzm, epikureizm, Plotyn). Przekształcenie wyżej wyróżnionych związków przynosi teocentryzm, ujmując człowieka jako stworzenie Boże, wyposażone w zarazem w możliwości twórcze (judeo-chrześcijaństwo, św. Augustyn, , św. Tomasz z Akwinu, via moderna). W dalszej części kurs koncentruje się na głównych problemach filozofii nowożytnej (odrodzenie, F. Bacon, R. Descartes, oświecenie, I. Kant, G. W. F. Hegel) jako dążenia do ustanowienia rozumnej „przestrzeni” życia człowieka nowoczesnego. Jako wyraz kryzysu świadomości współczesnego człowieka zaprezentowana zostaje filozofia współczesna (S. Kierkegaard, F. Nietzsche, E. Husserl, M. Heidegger, J. P. Sartre, neopozytywizm, personalizm, hermeneutyka).

12. **Spis zalecanych lektur:**

Anzenbacher A., *Wprowadzenie do filozofii*.

Św. Augustyn, *Wyznania*.

Poznanie. Antologia tekstów filozoficznych, red. Z. Cackowski, M. Hempoliński.

Copelston F., *Historia filozofii*, t.1-9.

Descartes R., *Rozprawa o metodzie*.

Galarowicz J., *Na ścieżkach prawdy. Wprowadzenie do filozofii*.

Ontologia. Antologia tekstów filozoficznych, red. M. Hempoliński.

Ingarden R., *Książeczka o człowieku*.

Kant I., *Prolegomena*.

Krokiewicz A., *Zarys filozofii greckiej*.
Filozofia współczesna, red. Z. Kuderowicz, t.1-2.
Filozofia. Podstawowe pytania, red. E. Martens, H. Schnädelbach.
Nietzsche F., *Tako rzecze Zaratustra*.
Platon, *Eutyfron*.
Platon, *Obrona Sokratesa*.
Platon, *Uczta*.
Reale G., *Historia filozofii starożytnej*, t.1-5.
Scheler M., *Stanowisko człowieka w kosmosie*.
Tatarkiewicz W., *Historia filozofii*, t.1-3.

13. Metody nauczania: wykład z elementami dyskusji, materiały własne, prelekcja

14. Metody oceny: egzamin w formie pisemnej i odpowiedź ustna

15. Język wykładowy: polski

B. Przedmioty podstawowe

1. Nazwa przedmiotu: FONETYKA JĘZYKA CZESKIEGO

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: zaawansowany

5. Rok studiów: I

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Jaroslav Lipowski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Student po zakończeniu kursu opanowuje praktycznie wszystkie fonetyczne zjawiska języka czeskiego. Nacisk kładziony jest zwłaszcza na te elementy fonetyki czeskiej, które tradycyjnie sprawiają trudności polskiemu native speakerowi.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

A. Akcent inicjalny w wyrazach trzy- i więcejgłoskowych

B. Iloczas i akcent inicjalny w zestrojach akcentowych.

C. Spółgłoski zgłoskotwórcze „r” i „l”

D. Akcent inicjalny w wyrazach zaczynających się na sylabę zawierającą konsonant zgłoskotwórczy

E. Frykatywne „ř”. Ćwiczenie wymowy spółgłosek ř-ž, ř-š.

F. Opozycja dźwięcznego „h” a bezdźwięcznego „ch”

G. Wymowa grup spółgłoskowych „št”, „žd”.

H. Wymowa palatalnych wybuchowych „d”, „t”.

I. Wymowa spółgłosek ž, š, č nieidentycznych z polskimi ž, sz, cz.

J. Wymowa spółgłoski bocznej „l” – nieidentycznego z polskim „l”.

K. Intonacja czeskiego zdania pytającego w czeskim i morawskim wariacie.

12. Spis zalecanych lektur:

Hála B., *Fonetika v teorii a praxi*, Praha 1975.

Hála B., *Výslovnost spisovné češtiny*, Praha 1967.

Hůrková J., *Výslovnostní norma*, Praha 1995.

Jokeš P., Wojtucka J., Zipser A., *Česká výslovnost*, nagranie cyfrowe, Wrocław 2002.

Krčmová M., *Fonetika a fonologie. Zvuková stavba současné češtiny*, Brno 1997.

Romportl M., *Základy fonetiky*, Praha 1989.

13. Metody nauczania: ćwiczenia praktyczne

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: polski

- 1. Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE 1**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** podstawowy
- 5. Rok studiów:** I
- 6. Semestr:** zimowy
- 7. Liczba punktów ECTS:** 5
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
- 9. Cele i uwagi metodyczne:** Ogólnym celem zajęć jest kształcenie umiejętności komunikacyjnych w języku mówionym; uzyskanie pierwszego stopnia znajomości języka czeskiego, tzn. w zakresie stopnia zaawansowania – poziomu A0 (sytuacje komunikacyjne).
- 10. Wymagania wstępne:** bez warunków
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Po raz pierwszy w czeskim środowisku: spotkanie formalne, nieformalne. Ja i moja rodzina. Kim jesteśmy i jacy jesteśmy: charakterystyka – wygląd zewnętrzny, cechy charakteru. Nazwy niektórych krajów i ich mieszkańców. Zakupy w sklepie spożywczym: artykuły spożywcze, owoce, warzywa. Jedzenie i picie: restauracja. Kuchnia czeska a kuchnia polska: przepisy kulinarne. Tradycje i zwyczaje związane z Bożym Narodzeniem. Obchodzimy sylwestra i Nowy Rok. Przygotowanie do wycieczki do Pragi – praca z planem miasta, poruszanie się po mieście, pytanie o drogę.
- 12. Spis zalecanych lektur:**

Bajger K., *Česko-polský, polsko-český oboustranný slovník*, Český Těšín 1999.
Vítová L., *Český jazyk nejen pro filology*. 1. díl., Poznań 2003.
Zarek J., *Kieszonkowy słownik czesko-polski, polsko-czeski*, Warszawa 2000.
- 13. Metody nauczania:** praca indywidualna oraz w grupie, konwersacja, prezentacja na forum wyników pracy indywidualnej i grupowej
- 14. Metody oceny:** egzamin ustny
- 15. Język wykładowy:** czeski

1. Nazwa przedmiotu: CZYTANIE 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: podstawowy – średniozaawansowany

5. Rok studiów: I

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Anna Zura

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest wykształcenie umiejętności poprawnego czytania w języku czeskim; ćwiczenie zasad właściwej wymowy (ćwiczenia fonetyczne). Zajęcia mają na celu wykształcenie poprawnego odczytywania skrótów nazw pojawiających się w tekstach, a także w czeskim życiu publicznym. Kolejnym stopniem jest analiza i właściwe odczytanie krótkich, informacyjnych tekstów prasowych (tzw. newsów). Następnym etapem jest zapoznanie się z fragmentami wzorcowych tekstów literackich. Zajęcia mają na celu wyrobienie nawyku ogólnego zrozumienia tekstu, wyciągnięcia wniosków i ich przedstawienia na forum grupy.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Podstawą każdego zajęcia jest pewien typ tekstu, który jest czytany przez studentów indywidualnie, a następnie głośno w grupie. Analiza odbywa się zarówno w grupach, jak i samodzielnie. Do każdego tekstu przygotowane są zadania (leksykalne, gramatyczne, stylistyczne), które studenci są zobligowani wykonać. Podsumowaniem zajęć jest przedstawienie najważniejszych treści merytorycznych tekstu, podsumowanie jego wartości leksykalnej czy stylistycznej. W toku kolejnych zajęć studenci utrwalają poznane treści rzeczowe i językowe przeczytanego tekstu poprzez jego samodzielne omówienie.

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Opracowania

Čechová M. a kol., *Čeština. Řeč a jazyk*, Praha 1997.

Daneš F. a kol., *Český jazyk na přelomu tisícletí*, Praha 1997.

Hála B., *Fonetika v teorii a praxi*, Praha 1975.

Hála B., Sovák M., *Hlas, řeč, sluch*, Praha 1955.

Krčmová M., *Fonetika a fonologie. Zvuková stavba současné češtiny*, Brno 1992.
Michálková V., *Cvičení z českého jazyka*, Praha 1977.
Mluvnice češtiny. I. Fonetyka. Fonologie. Morfonologie a morfemika. Tvoření slov,
Praha 1986.
Palková Z., *Základní kurs české výslovnosti (pro cizince)*, Praha 1989.
Výslovnost spisovné češtiny I. Výslovnost slov českých, red. B. Hála, Praha 1967.
Výslovnost spisovné češtiny II. Výslovnost slov přejatých, red. J. Chloupek, Praha
1978.

12.2. Teksty:

Aktualne teksty prasowe, np. „Lidové noviny”, „Mladá fronta Dnes”, „Týden”,
„Ekonom”, „Reflex”.

Fragmenty tekstów literackich: *Dvacet setkání s českou literaturou 20. století*.
Čítanka textů vybraných autorů, opr. J. Rutová, Kraków 1997.

13. Metody nauczania: warsztaty grupowe; wypowiedzi ustne; ćwiczenia leksykalne;
indywidualna i grupowa analiza tekstu.

14. Metody oceny: zaliczenie z oceną – wypowiedź na temat przeczytanych tekstów;

15. Język wykładowy: czeski

1. Nazwa przedmiotu: PISANIE 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: I

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Anna Zura

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest zapoznanie się studentów z podstawowymi zasadami pisowni
czeskiej; zwrócenie uwagi na różnice w wymowie i zapisie. Ważnym elementem
nauki pisania jest wypracowanie świadomości różnic ortograficznych w pisowni
polskiej i czeskiej.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Studenci w trakcie zajęć realizują zadania różnego typu, ćwiczące umiejętność
pisania. Na podstawie przygotowanych ćwiczeń uzupełniają najczęściej teksty
leksemami, które mogą sprawiać trudności semantyczne, iloczynowe itp. W
trakcie pierwszego semestru nauki pisania studenci realizują tematykę ćwiczeń
związaną z podstawowymi czynnościami człowieka (np. zgodnie z planem Kursu
podręcznikowego), co pozwala na pisemne utrwalenie wiadomości i leksyki
poznanych i realizowanych zgodnie z założeniami podstawowej nauki języka
obcego.

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Opracowania

Damborský J., *Podstawy gramatyki języka czeskiego*, Warszawa 1970.

Lotko E., *Zradná slova v češtině a polštině*, Olomouc 1992.

Sochová Z., Poštolková B., *Co v slovnících nenajdete*, Praha 1994.

12.2. Skrypty:

Confortiová H., *Seznam nejfrekventovanějších českých sloves s označením vidu, rekce a s příklady*, Praha 1986.

Luttererová J., *Česká slovní zásoba a konverzační cvičení*, Praha 2001.

Hlaváčová E., Sedláček B., *Český pravopis s přehledem mluvnických a pravopisných pravidel, souhrnnými cvičeními, diktáty a klíčem*, Praha 1996.

12.3. Słowniki:

Akademická pravidla českého pravopisu, red. Z. Hlavsa, J. Hůrková, J. Kraus i in., Praha 2002.

Akademický slovník cizích slov, red. V. Petráčková, J. Kraus, Praha 2000.

Basaj M., Siatkowski J., *Czesko-polski słownik*, Warszawa 2003.

Balowska G., *Słownik tematyczny języka czeskiego*, Racibórz 2004.

Czesko-polski słownik skrzydlatych słów, red. T.Z. Orłóš, J. Hornik, Kraków 1996.

Czesko-polski słownik zdradliwych wyrazów i pułapek frazeologicznych, red. T. Z. Orłóš, Kraków 2003.

Nová slova v češtině. Slovník neologizmů, red. O. Martinová, Praha 1998.

Pala K., Všianský J., *Slovník českých synonym*, Praha 1996.

Polsko-český slovník, red. K. Oliva, Praha 1995, t. I-II.

Slovník české frazeologie a idiomatiky, t. I Přírovnání, t. II Výrazy neslovesné, t. III Výrazy slovesné, Praha 1983–1996.

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost, red. J. Filippec, F. Daneš, J. Machač, V. Mejstřík, Praha 1978.

Slovník spisovného jazyka českého, red. B. Havránek, J. Bělič, M. Helcl, t. 1–8, Praha 1990.

Szałek M., Nečas J., *Czesko-polska homonimia*, Poznań 1993.

13. Metody nauczania: warsztaty grupowe; indywidualne ćwiczenia leksykalne; praca z tekstem; krótkie formy pisane.

14. Metody oceny: zaliczenie z oceną (zaliczenie testu pisemnego; krótki opis obiektu, sytuacji itp.).

15. Język wykładowy: czeski

1. **Nazwa przedmiotu: KURS PODRĘCZNIKOWY 1**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 3
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Głównym celem przedmiotu jest praca nad wszystkimi sprawnościami językowymi, czyli uzyskanie poziomu A0 (sytuacje komunikacyjne) oraz A1 (Wprowadzenie do języka) w klasyfikacji według standardów europejskich. Na zajęciach: „Ćwiczenia praktyczne” studenci w formie praktycznej doskonalą teoretyczne umiejętności zdobyte na zajęciach: „Ćwiczenia tablicowe”.

10. **Wymagania wstępne:** Podstawowa znajomość polskiego systemu gramatycznego

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

1. Alfabet; wymowa; akcent, upodobnienia; zaimki osobowe; czasownik „być”; negacja czasownika; zadawanie pytań; podstawowe pytania „co to jest?”, „co tam jest?”, „gdzie jest...?”; przysłówki lokatywne; zaimki wskazujące „ten, ta, to”; rodzaj gramatyczny rzeczownika; mianownik rzeczownika liczby

pojedynczej; przymiotniki: twarde („ý”) i miękkie („ř”); mianownik rzeczownika liczby pojedynczej; przymiotniki: twarde („ý”) i miękkie („ř”); liczebnik „jeden.

2. Miejszownik liczby pojedynczej „Gdzie?”; czas teraźniejszy: koniugacja „-ám”, „-uju”; czasownik „mieć”; biernik liczby pojedynczej; lubię („řád”); zaimki dzierżawcze w mianowniku i bierniku liczby pojedynczej.
3. Liczebniki 1-100; pytania „kiedy? O której godzinie? Jak długo?”; czas teraźniejszy: koniugacja „-ím”, „-u”; iść – jechać; bezokolicznik („t”); zaimki zwrotne „se”, „si”; biernik liczby pojedynczej zaimków osobowych; przyimki używane w bierniku.
4. Dni tygodnia; aspekt czasownika; czas przyszły czasowników „iść”, „jechać”; dopełniacz liczby pojedynczej; czasowniki modalne; czasownik „chcieć”; narzędnik („čím?”); ani – ani.
5. Liczebniki 21 – 1000; przyimek „na” + biernik; przyimki z używane w dopełniaczu; przysłówki lokatywne; czasowniki „umieć”, „znać”, „wiedzieć”; zaimki i przysłówki nieokreślone; zaimki i przysłówki przeczące; czas przyszły czasowników dokonanych.

12. Spis zalecanych lektur:

Bajger K., *Česko-polský, polsko-český oboustranný slovník*, Český Těšín 1999.

Čechová E., Remdiosová H., Putz H., *Chcete mluvit česky? Workbook, Volume 1*, wyd. 1., Liberec 2001.

Oliva K., *Polsko – český slovník, I (A – Ó), II (P – Ž)*, Praha 1994.

Remdiosová H., Čechová E., *Chcete mluvit česky? Chcemy mówić po czesku 1*, wyd. 1., Liberec 2005.

Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 2002.

Zarek J., *Kieszonkowy słownik czesko-polski, polsko-czeski*, Warszawa 2000.

13. Metody nauczania: ćwiczenia praktyczne: praca z podręcznikiem, zeszytem ćwiczeń

14. Metody oceny: test

15. Języki wykładowe: polski, czeski

1. Nazwa przedmiotu: KURS PODRĘCZNIKOWY 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia tablicowe

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: I

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Głównym celem przedmiotu jest praca nad wszystkimi sprawnościami językowymi, czyli uzyskanie poziomu A0 (sytuacje komunikacyjne) oraz A1 (Wprowadzenie do języka) w klasyfikacji według standardów europejskich. Na zajęciach: „Ćwiczenia tablicowe” studenci zapoznają się teoretycznie z zagadnieniami, które w formie praktycznej doskonalą na zajęciach: „Ćwiczenia praktyczne”.

10. Wymagania wstępne: Podstawowa znajomość polskiego systemu gramatycznego

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

1. Alfabet; wymowa; akcent, upodobnienia; zaimki osobowe; czasownik „być”; negacja czasownika; zadawanie pytań; podstawowe pytania „co to jest?”, „co tam jest?”, „gdzie jest...?”; przysłówki lokatywne; zaimki wskazujące „ten, ta, to”; rodzaj gramatyczny rzeczownika; mianownik rzeczownika liczby pojedynczej; przymiotniki: twarde („ý”) i miękkie („í”); mianownik rzeczownika liczby pojedynczej; przymiotniki: twarde („ý”) i miękkie („í”); liczebnik „jeden. Tematyka: pokój; podstawowe zwroty grzecznościowe.
2. Miejscownik liczby pojedynczej „Gdzie?”; czas teraźniejszy: koniugacja „-ám”, „-uju”; czasownik „mieć”; biernik liczby pojedynczej; lubię („rád”); zaimki dzierżawcze w mianowniku i bierniku liczby pojedynczej. Tematyka: rodzina.
3. Liczebniki 1-100; pytania „kiedy? O której godzinie? Jak długo?”; czas teraźniejszy: koniugacja „-ím”, „-u”; iść – jechać; bezokolicznik („-t”); zaimki zwrotne „se”, „si”; biernik liczby pojedynczej zaimków osobowych; przyimki używane w bierniku. Tematyka: Mój dzień.
4. Dni tygodnia; aspekt czasownika; czas przyszły czasowników „iść”, „jechać”; dopełniacz liczby pojedynczej; czasowniki modalne; czasownik „chcieć”; narzędnik („čím?”); ani – ani. Tematyka: wycieczka do Pragi.
5. Liczebniki 21 – 1000; przyimek „na” + biernik; przyimki z używane w dopełniaczu; przysłówki lokatywne; czasowniki „umieć”, „znać”, „wiedzieć”; zaimki i przysłówki nieokreślone; zaimki i przysłówki przeczące; czas przyszły czasowników dokonanych. Tematyka: w Pradze.

12. Spis zalecanych lektur:

- Bajger K., *Česko-polský, polsko-český oboustranný slovník*, Český Těšín 1999.
- Čechová E., Remdiosová H., Putz H., *Chcete mluvit česky? Workbook, Volume 1*, wyd. 1., Liberec 2001.
- Oliva K., *Polsko – český slovník, I (A – Ó), II (P – Ž)*, Praha 1994.
- Remdiosová H., Čechová E., *Chcete mluvit česky? Chcemy mówić po czesku 1*, wyd. 1., Liberec 2005.
- Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 2002.
- Zarek J., *Kieszonkowy słownik czesko-polski, polsko-czeski*, Warszawa 2000.

13. Metody nauczania: elementy wykładu ćwiczenia praktyczne: praca z podręcznikiem,

14. Metody oceny: test

15. Języki wykładowe: polski, czeski

C. Przedmioty kierunkowe

1. **Nazwa przedmiotu:** HISTORIA CZESKIEGO OBSZARU JĘZYKOWEGO 1
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** ukończony kurs historii ze szkoły średniej
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Podstawowym celem jest przekazanie wiedzy o historii Czech, która jest nieodzowna do nauczania dziejów literatury i kultury czeskiej, a także do poznania czeskich realiów.

10. Wymagania wstępne: jak w punkcie 4

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Początki czeskiej kultury i państwowości. Misja Cyryla i Metodego w Państwie Wielkomorawskim. Państwo czeskie w XI i XII wieku. Czasy walecznych Przemyślidów (XIII wiek). Luksemburczycy jako czescy królowie i rzymscy cesarze. Czasy Karola IV. Wystąpienie Jana Husa i wojny husyckie. Rozwój stanowego modelu państwa czeskiego w XVI wieku. Bitwa na Białej Górze i kontrreformacja. Wojna trzydziestoletnia na ziemiach czeskich. Ekonomiczny i społeczny rozwój czeskich ziem w XVIII wieku. Początki czeskiego odrodzenia narodowego i Wiosna Ludów. Czeskie społeczeństwo w monarchii austriackiej w II połowie XIX wieku. Czechy w Europie w przededniu I wojny światowej.

12. Spis zalecanych lektur:

Čornej P., *Vše podstatné z českých dějin*, Praha 1992

Dějiny Československa I, II, red. R. Kvaček, Praha 1990

Dějiny země koruny české I., red. P. Čornej, Nakl. Paseka, Litomyšl 1997

Dějiny země koruny české II., red. P. Bělina, J. Pokorný, nakl. Paseka, Praha 1997

Heck R., Orzechowski M., *Historia Czechosłowacji*, Warszawa 1969

Urban O., *České a slovenské dějiny do roku 1918*, nakladatelství Svoboda, Praha 1991

Vykoupil L., *Slovník českých dějin*, Brno 2000

Wereszycki H., *Pod berłem Habsburgów*, Kraków 1986

13. Metody nauczania: wykład, konsultacje

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: WSTĘP DO LITERATUROZNAWSTWA

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: wymagana znajomość pojęć literaturoznawczych ze szkoły średniej zakończonej maturą

5. Rok studiów: I

- 6. Semestr:** zimowy
7. Liczba punktów ECTS: 3
8. Imię i nazwisko kierownika kursu: prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska
9. Cele i uwagi metodyczne:
Celem jest przyswojenie przez studentów podstawowej wiedzy o metodach badania i opisu literatury oraz pojęć, którymi ta wiedza się posługuje.

10. Wymagania wstępne: jak w punkcie 4

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Wiedza o literaturze i jej działach. Definicja literatury.
Interpretacja i wartościowanie dzieł literackich.
Sposoby przedstawiania świata w literaturze.
Teorie dzieła literackiego.
Dzieło literackie jako akt komunikacji językowej.
Genealogia literacka.
Formy narracyjne.
Formy liryczne.
Dramat a teatr.
Kompozycja dzieła literackiego.
Związki między tekstami.
Teoria procesu historycznoliterackiego.
Podstawowe kategorie estetyczne.

12. Spis zalecanych lektur:

Culler J., *Teoria literatury*, przeł. M. Bassaj, Warszawa 1998.
Głowiński M., Kostkiewiczowa T., Okopień-Sławińska A., Sławiński J., *Słownik terminów literackich*, wyd. 3, Wrocław 1988 (i następne).
Kaniewska B., Legeżyńska A., *Teoria literatury. Skrypt dla studentów filologii polskiej*, Wyd. Poznańskie Studia Polonistyczne, Poznań 2003
Kulawik A., *Poetyka. Wstęp do teorii dzieła literackiego*, „Antykwa”, Kraków 1997.
Markiewicz H., *Główne problemy wiedzy o literaturze*, Kraków 1966 (i następne).
Mitosek Z., *Teorie badań literackich*, Warszawa 1983 (i n.).
Pavera L., Všetická F., *Lexikon literárních pojmů*, Olomouc 2002.
Skwarczyńska S., *Kierunki w badaniach literackich*, Warszawa 1984.

13. Metody nauczania: wykład, konsultacje

14. Metody oceny: egzamin

15. Język wykładowy: polski

D. Przedmioty specjalizacyjne i specjalnościowe

1. **Nazwa przedmiotu: PSYCHOLOGIA 1**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** -
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Małgorzata Przepióra-Kapusta

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii ogólnej oraz metod prowadzenia badań psychologicznych; przedstawienie głównych koncepcji człowieka (podejście biologiczne, teorie uczenia się, podejście i poznawcze społeczno–kulturowe i psychoanalityczne); wprowadzenie w problematykę psychologii kształcenia i wychowania. W toku realizacji przedmiotu studenci zapoznają się z elementami psychologii klinicznej; diagnozy psychologicznej, podstawowych informacji o zachowaniach zaburzonych oraz stresie.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Psychologia – przedmiot zainteresowań i zadania, podstawowe pojęcia. Działy w psychologii. Metody badań w psychologii; obserwacja psychologiczna, metody wypytywania, badanie testowe. Podstawy informacji o inteligencji. Znaczenie eksperymentów w badaniach psychologicznych i pedagogicznych. Analiza wytworów działania- jako źródło informacji. Kierunki w psychologii: koncepcje zachowań człowieka. Podejście biologiczne – główne osiągnięcia. Teorie uczenia się – główne osiągnięcia psychologów. Podejście poznawcze. Interakcja wpływ oceny poznawczej na przebieg relacji interpersonalnej. Psychoanaliza. Główne osiągnięcia rola mechanizmów obronnych jako regulatorów ludzkich zachowań. Podejście społeczno – kulturowe. Wpływ społeczny na zachowania ludzi; konformizm; posłuszeństwo wobec autorytetu. Znaczenie normy. Warunki optymalnego życia. Rozumienie nienormalności zachowań ludzi. Uczenie się – kształtowanie zmian w zachowaniu się ludzi. Elementarne rodzaje uczenia się. Warunkowanie reaktywne. Warunkowanie instrumentalne. Wykorzystanie elementarnych form uczenia się w terapii niepożądanych zachowań. Fobie. Złożone formy uczenia się. Nawyki i umiejętności. Transfer.

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura obowiązująca:

Aronson E., Wilson T.D., Alert R.M. (1997), *Psychologia społeczna. Serce i umysł*, Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.

Dembo M.H. (1997), *Stosowana Psychologia Wychowawcza*, Warszawa; Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.

Fontana D. (1998), *Psychologia dla nauczycieli*, Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.

Strelau J. (red)(2000), *Psychologia. Podręcznik akademicki. Podstawy psychologii*, Gdańsk: GWP.

12.2. Literatura uzupełniająca:

Hurlock E., (1985), *Rozwój dziecka*, Warszawa: PWN.

Mietzel G., (2002), *Psychologia kształcenia*, Gdańsk: Wydawnictwo Psychologiczne.

Pecyna M. B., (1999), *Psychologia kliniczna w praktyce pedagogicznej*, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak”.

Tuner M. S., Helms D.B., (1999), *Rozwój człowieka*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne s.a.

Vasta R., Haiti A. M., Miller S. A., (1995), *Psychologia dziecka*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne s.a

Zimbardo P. G., Ruch F. L. (1988), *Psychologia i życie*, Warszawa: PWN.

13. Metody nauczania: zaliczenie na ocenę; podstawę zaliczenia z przedmiotu stanowi regularne aktywne uczestnictwo w wykładach oraz zaliczenie testu w formie pisemnej

14. Metody oceny: egzamin

15. Język wykładowy: polski

I ROK

Semestr letni

A. Przedmioty kształcenia ogólnego

A. Przedmioty kształcenia ogólnego

1. **Nazwa przedmiotu:** JĘZYK ANGIELSKI 1A
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** A - beginner (początkujący)
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie początkującym

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Nazwy państw i narodowości, zawody, przedstawianie się, opisywanie wyglądu, dom, umeblowanie; czasownik 'to be', 'to have got', modalny - 'can', przyimki miejsca, konstrukcja - 'there is', 'there are', zaimki wskazujące, liczba mnoga rzeczowników, przedimki - 'a', 'an'

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1*.-podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1*.workbook.-ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

1. **Nazwa przedmiotu:** JĘZYK ANGIELSKI 1B
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** B – elementarny (podstawowy)
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie podstawowym.

10. **Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie początkującym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Opis miejsc, opisy ludzi - charakter i wygląd, czynności dnia, sklepy i zakupy, opisywanie przedmiotów, odczucia i reakcje; czasy - Present Simple, Present Continuous, Past Simple, Past Continuous, porównania, zwrot '-used to', przymiotniki, przysłówki

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2.* - podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2. workbook.* - ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

- 1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 1C**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** C - pre-intermediate (średnio-zaawansowany niski)
- 5. Rok studiów:** I
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisanie oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średnio-zaawansowanym niskim.
- 10. Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie podstawowym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Opisy ludzi - wygląd i charakter, ubiory, zainteresowania, hobby, miejsce zamieszkania, opis pogody, przymiotniki opisujące miejsca, miejsca wakacyjne, udzielanie kierunków, rekomendacja, książki, zmysły, opisy zwierząt, ich miejsca zamieszkania i reguły panujące w ich świecie; czasy - Present Simple, Present Continuous, Present Perfect, Present Perfect Continuous, Past Simple, Past Continuous, Past Perfect, Past Perfect Continuous, przyimki miejsca, przedimek określony, przyczynowe zdania, czasowniki modalne, porównania.
- 12. Spis zalecanych lektur:**
 - 12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 3+..*-podręcznik. Express Publishing
Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 3+..*workbook.-ćwiczenia. Express Publishing
 - 12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997
- 13. Metody nauczania:** gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna
- 14. Metody oceny:** semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena
- 15. Język wykładowy:** angielski; pomocniczo język polski

- 1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 1D**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** D – intermediate (średniozaawansowany)
- 5. Rok studiów:** I
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisanie oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średniozaawansowanym.
- 10. Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie średniozaawansowanym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Zawody, opisywanie ludzi - wygląd, charakter, pogoda, miejsca do zwiedzania, zakwaterowanie, rodzaje książek, zmysły, odczucia, reakcje; Present Simple, Present Continuous, 'too' 'enough', zaimki relatywne, czasy przeszłe, Present Perfect, Present Perfect Continuous, mowa zależna
- 12. Spis zalecanych lektur:**
 - 12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 4.* -podręcznik. Express Publishing
Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 4.* workbook. -ćwiczenia. Express Publishing
 - 12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997
- 13. Metody nauczania:** gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna
- 14. Metody oceny:** semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena
- 15. Język wykładowy:** angielski; pomocniczo język polski

B. Przedmioty podstawowe

- 1. Nazwa przedmiotu: ROZUMIENIE ZE SŁUCHU**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** podstawowy
- 5. Rok studiów:** I
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 1
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Celem tego przedmiotu jest wyrobienie umiejętności słuchania ze zrozumieniem oraz aktywnego posługiwania się językiem czeskim oraz poszerzenie zasobu słownictwa.
- 10. Wymagania wstępne:** bez warunków
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Zapoznanie studentów ze specyfiką czeskiej fonetyki i fonologii. Utrwalanie umiejętności w zakresie rozpoznawania głosek i fonemów, zapoznanie ze specyfiką i różnymi odmianami współczesnego języka czeskiego. Główną treścią zajęć będzie słuchanie i omawianie oryginalnych tekstów czeskich, np. fragmentów wiadomości lub audycji radiowych i telewizyjnych, piosenek, poezji, itp.
- 12. Spis zalecanych lektur:** Materiały nagraniowe przygotowywane przez prowadzącego zajęcia.
- 13. Metody nauczania:**

Praca w laboratorium językowym, zajęcia praktyczne polegające na przesłuchiwaniu tekstów programowych i wykonywaniem zadań z nimi związanych (np. wpisywanie brakujących wyrazów, dyskusja dotycząca treści tekstu, ćwiczenia gramatyczne, itp.).
- 14. Metody oceny:** Warunkiem zaliczenia na ocenę jest obecność i aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz wykonywanie zaleconych zadań domowych.
- 15. Język wykładowy:** polski i czeski

1. **Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE 2**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 4
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Ogólnym celem zajęć jest kształcenie umiejętności komunikacyjnych w języku mówionym; uzyskanie poziomu A1 – wprowadzenia do języka (w zakresie kompetencji komunikacyjnych).

10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie I semestru przedmiotu Konwersacje – zdanie egzaminu końcowego; kompetencja komunikacyjna na poziomie A 0.

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Robimy zakupy – ubrania. U lekarza – zdrowie, choroba. Gdzie i jak mieszkam. Czeska i polska Wielkanoc. Przygotowanie do podróży do Pragi – praskie zabytki i ciekawostki. Idziemy przejść się miście. Liczymy w życiu codziennym: godziny, pieniądze, ceny, telefonowanie. Obserwujemy świat wokół siebie.

12. **Spis zalecanych lektur:**

Vítová L., *Český jazyk nejen pro filology*. 1. díl. Poznań 2003.

Bajger K., *Česko-polský, polsko-český oboustranný slovník*, Český Těšín 1999.

Zarek J., *Kieszonkowy słownik czesko-polski, polsko-czeski*, Warszawa 2000.

13. **Metody nauczania:** praca indywidualna oraz w grupie, konwersacja, prezentacja na forum wyników pracy indywidualnej i grupowej.

14. **Metody oceny:** egzamin ustny

15. **Język wykładowy:** czeski

1. **Nazwa przedmiotu: CZYTANIE 2**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany - zaawansowany
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Anna Zura
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Zajęcia mają na celu kontynuację form i metod podjętych w ramach pierwszej części zajęć Czytania. Studenci powinni wypracować nawyk sięgania po różnego typu teksty czeskojęzyczne. Teksty mają zróżnicowany charakter, pojawiają się elementy frazeologii, dialektów, slangów, gwary. Celem zajęć jest wyrobienie umiejętności zidentyfikowania stylistyczno-językowego analizowanego tekstu.

10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie przedmiotu Czytanie 1.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

W trakcie zajęć studenci analizują dane teksty podobnie jak na zajęciach w ramach przedmiotu Czytanie 1. Z tekstami dłuższymi (esejami, reportażami, artykułami naukowymi, analizami itp.) studenci zapoznają się indywidualnie przed rozpoczęciem zajęć. Praca z wykładowcą polega na konsultacjach słownikowo-gramatycznych, stylistycznych, merytorycznych. Przeczytany tekst stanowi podstawę do dyskusji w grupie i wspólne sformułowanie wniosków. Kolejnym etapem pracy jest samodzielne przygotowanie tekstów do analizy przez studentów według własnych preferencji.

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Opracowania

Čechová M. a kol., *Čeština. Řeč a jazyk*, Praha 1997.

Daneš F. a kol., *Český jazyk na přelomu tisíciletí*, Praha 1997.

Hála B., *Fonetika v teorii a praxi*, Praha 1975.

Hála B., Sovák M., *Hlas, řeč, sluch*, Praha 1955.

Hubáček J., *O českých slanzích*, Ostrava 1981.

Krčmová M., *Fonetika a fonologie. Zvuková stavba současné češtiny*, Brno 1992.

Lotko E., *Zradná slova v češtině a polštině*, Olomouc 1992.

Michálková V., *Cvičení z českého jazyka*, Praha 1977.

Mluvnice češtiny. I. Fonetyka. Fonologie. Morfonologie a morfemika. Tvoření slov, Praha 1986.

Palková Z., *Základní kurs české výslovnosti (pro cizince)*, Praha 1989.

Výslovnost spisovné češtiny I. Výslovnost slov českých, red. B. Hála, Praha 1967.

Výslovnost spisovné češtiny II. Výslovnost slov přejatých, red. J. Chloupek, Praha 1978.

12.2. Teksty:

Aktualne teksty prasowe, np. „Lidové noviny”, „Mladá fronta Dnes”, „Týden”, „Ekonom”, „Reflex”.

Fragmenty tekstów literackich: *Dvacet setkání s českou literaturou 20. století. Čítanka textů vybraných autorů*, opr. J. Rutová, Kraków 1997.

Teksty przygotowane samodzielnie przez studentów (np. z mass mediów).

12.3. Słowniki:

Akademický slovník cizích slov, red. V. Petráčková, J. Kraus, Praha 2000.

Basaj M., Siatkowski J., *Czesko-polski słownik*, Warszawa 2003.

Czesko-polski słownik skrzydlatych słów, red. T.Z. Orłoś, J. Hornik, Kraków 1996.

Czesko-polski słownik zdradliwych wyrazów i pułapek frazeologicznych, red. T. Z. Orłoś, Kraków 2003.

Machek V., *Etymologický slovník jazyka českého*, Praha 1997.

Nová slova v češtině. Slovník neologizmů, red. O. Martincová, Praha 1998.

Pala K., Všíanský J., *Slovník českých synonym*, Praha 1996.

Polsko-český slovník, red. K. Oliva, Praha 1995, t. I-II.

Slovník české frazeologie a idiomatiky, t. I Přírodní, t. II Výrazy neslovesné t. III Výrazy slovesné Praha 1983–1996.

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost, red. J. Filipec, F. Daneš, J. Machač, V. Mejstřík, Praha 1978.

Slovník spisovného jazyka českého, red. B. Havránek, J. Bělič, M. Helcl, t. 1–8, Praha 1990.

Slovník floskulí, red. V. Just, Praha 2003.

Slovník frazeologiczny czesko-polski, red. H. Pietrak-Meiser, Lublin 1993.

Szałek M., Nečas J., *Czesko-polska homonimia*, Poznań 1993.

13. Metody nauczania: warsztaty grupowe; wypowiedzi ustne; ćwiczenia leksykalne; indywidualna i grupowa analiza tekstu; dyskusja; referaty.

14. Metody oceny: zaliczenie z oceną – wypowiedź na temat przeczytanych tekstów (referat);

15. Język wykładowy: czeski

1. **Nazwa przedmiotu: PISANIE 2**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Anna Zura

9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Celem zajęć jest dalsze ćwiczenie umiejętności pisania. Studenci kompetencje te podnoszą wykonując zadania, które w trakcie semestru mają charakter dwojaki: z jednej strony studenci poznają kolejne zasady pisowni czeskiej i ćwiczą je wykonując zadania praktyczne, natomiast z drugiej strony, studenci tworzą własne, oryginalne teksty, wykorzystując posiadaną już wiedzę i umiejętności.

10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie przedmiotu Pisanie 1

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Podstawowym podręcznikiem na zajęciach są *Akademická pravidla českého pravopisu*, z którego studenci pozyskują podstawową wiedzę o teoretycznych podstawach pisowni czeskiej. *Pravopisná pravidla...* stanowią także podstawowy odsyłacz do sprawdzania własnych kompetencji w pisaniu. Studenci w trakcie zajęć rozwiązują zadania gramatyczne, słownikowe, ćwicząc poprawność pisowni na poziomie właśnie gramatyczno-leksykalnym. Dodatkowo studenci zobligowani są do pracy twórczej poprzez redagowanie własnych tekstów, zarówno poprzez działania indywidualne, jak i grupowe.

12. **Spis zalecanych lektur:**

12.1. Opracowania:

Damborský J., *Podstawy gramatyki języka czeskiego*, Warszawa 1970.

Lotko E., *Zradná slova v češtině a polštině*, Olomouc 1992.

Sgall P., Panevová J., *Jak psát a jak nepsat česky*, Praha 2004.

Sochová Z., Poštolková B., *Co v slovnících nenajdete*, Praha 1994.

12.2. Skrypty:

Čejka M., Karlík P., Krčmová M., Rusínová Z., *Cvičení z českého jazyka II.*, Brno 1991.

Čejka M., Karlík P., Krčmová M., Rusínová Z., *Cvičení z českého jazyka I.*, Brno 1992.
Confortiová H., *Seznam nejfrekventovanějších českých sloves s označením vidu, rekce a s příklady*, Praha 1986.

Hlaváčová E., Sedláček B., *Český pravopis s přehledem mluvnických a pravopisných pravidel, souhrnnými cvičeními, diktáty a klíčem*, Praha 1996.

Luttererová J., *Česká slovní zásoba a konverzační cvičení*, Praha 2001.

12.3. Slovníki:

Akademická pravidla českého pravopisu, red. Z. Hlavsa, J. Hůrková, J. Kraus i in., Praha 2002.

Akademický slovník cizích slov, red. V. Petráčková, J. Kraus, Praha 2000.

Basaj M., Siatkowski J., *Czesko-polski słownik*, Warszawa 2003.

Balowska G., *Słownik tematyczny języka czeskiego*, Racibórz 2004.

Czesko-polski słownik skrzydlatych słów, red. T.Z. Orłoś, J. Hornik, Kraków 1996.

Czesko-polski słownik zdradliwych wyrazów i pułapek frazeologicznych, red. T. Z. Orłoś, Kraków 2003.

Nová slova v češtině. Slovník neologizmů, red. O. Martincová, Praha 1998.

Pala K., Všianský J., *Slovník českých synonym*, Praha 1996.

Polsko-český slovník, red. K. Oliva, Praha 1995, t. I-II.

Slovník české frazeologie a idiomatiky, t. I Přírovnání, t. II Výrazy neslovesné, t. III Výrazy slovesné, Praha 1983–1996.

Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost, red. J. Filipec, F. Daneš, J. Machač, V. Mejstřík, Praha 1999.

Slovník spisovného jazyka českého, red. B. Havránek, J. Bělič, M. Helcl, t. 1–8, Praha 1990.

Szałek M., Nečas J., *Czesko-polska homonimia*, Poznań 1993.

13. Metody nauczania: warsztaty grupowe; indywidualne ćwiczenia tekstowe; grupowe i indywidualne tworzenie krótkich tekstów; prezentacje prac na forum grupy.

14. Metody oceny: zaliczenie z oceną; test sprawdzający poprawność pisowni czeskiej; zaliczeniowa praca pisemna.

15. Język wykładowy: czeski

1. **Nazwa przedmiotu: KURS PODRĘCZNIKOWY 2**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Głównym celem przedmiotu jest praca nad wszystkimi sprawnościami językowymi; uzyskanie poziomu uzyskanie A2 (Waystage) w klasyfikacji według standardów europejskich

10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie zajęć Kurs podręcznikowy 1

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

1. Liczebniki 1000 i więcej – 131; zaimek dzierżawczy „svŭj”; mianownik i biernik liczby mnogiej rodzaju męskonieżywotnego, żeńskiego i nijakiego; mianownik i biernik liczby mnogiej rodzaju męskożywotnego; czas przyszły czasownika „być”; czas przyszły czasowników niedokonanych; spójnik „jeśli”; przyimek „za + B. Tematyka: Odwiedziny.
2. Celownik zaimków osobowych; czasowniki łączące się z celownikiem; celownik liczby pojedynczej rzeczowników; celownik liczby pojedynczej przymiotników i zaimków; przyimki używane w celowniku; czas przeszły; zdania z podmiotem „to” i zdania bezpodmiotowe. Tematyka: Gdzie byłeś tak długo, co robiłeś wczoraj?
3. Pieniądze; zwroty w trybie przypuszczającym; dopełniacz liczby pojedynczej rzeczowników; dopełniacz liczby pojedynczej przymiotników i zaimków; przyimki używane w dopełniaczu; funkcje dopełniacza; czasowniki łączące się z dopełniaczem; stopniowanie przymiotników i przyimków. Tematyka: Zakupy

4. Dopełniacz liczby mnogiej; liczymy po czesku; Dopełniacz zaimków osobowych; tryb przypuszczający. Tematyka: Kuchnia, restauracja.
5. Narzędnik liczby pojedynczej; przyimki używane w narzędniku; funkcje narzędnika; czasowniki ruchu „chodit – jít, jezdít – jet”; inne czasowniki ruchu; liczebniki porządkowe; która godzina?; pytania o czas: Kiedy? Jak długo? Jak często? ; miesiące; który jest dzisiaj? Tematyka: Pory roku; pogoda

12. Spis zalecanych lektur:

Bajger K., *Česko-polský, polsko- český oboustranný slovník*, Český Těšín 1999.

Čechová E., Remediosová H., Putz H., *Chcete mluvit česky? Workbook, Volume 1*, wyd. 1., Liberec 2001.

Oliva K., *Polsko- český slovník, I (A – Ó), II (P – Ž)*, Praha 1994.

Remediosová H., Čechová E., *Chcete mluvit česky? Chcemy mówić po czesku 1*, wyd. 1., Liberec 2005.

Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 2002.

Zarek J., *Kieszonkowy słownik czesko-polski, polsko-czeski*, Warszawa 2000.

13. Metody nauczania: elementy wykładu + ćwiczenia praktyczne: praca z podręcznikiem, zeszytem ćwiczeń.

14. Metody oceny: test

15. Język wykładowy: czeski

C. Przedmioty kierunkowe

1. **Nazwa przedmiotu: GRAMATYKA OPISOWA 1**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 1
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Jaroslav Lipowski
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Student zdobywa ogólną wiedzę nt. miejsca języka czeskiego wśród języków słowiańskich, zapoznaje się z teoretycznymi zagadnieniami fonetyki, fonologii i słowotwórstwa języka czeskiego.

10. **Wymagania wstępne:** student ma mieć podstawową praktyczną wiedzę nt. języka czeskiego na poziomie zaliczonego pierwszego semestru lektoratu.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

1. Podstawowe terminy z fonetyki
Narządy mowy i ich czynność. Głoska – najmniejsza jednostka dźwiękowa języka. Transkrypcja fonetyczna.
2. Podstawowe terminy z fonologii
Fonem. Cecha dystynktywna fonemu. Opozycje fonologiczne. Morfonem. Wariant fonemu. Istota zapisu fonologicznego.
3. Podstawowe pojęcia: ortoepia, ortofonia, logopedia (wady wymowy: sygmatyzm, rotacyzm, rotacyzm bohemicus). Budowa sylaby: centrum sylaby, granice sylaby. Wokalizm
4. Zasób samogłosek. Trójkąt samogłoskowy (samogłoski wysokie, niskie, średnie, przednie, tylne, środkowe). Labializacja.
5. Konsonantyzm
Spółgłoski i ich podział według pięciu kryteriów (układ wiązań głosowych; stopień zbliżenia narządów mowy, sposób artykulacji, miejsce artykulacji, ruchomy narząd artykulacyjny, położenie podniebienia miękkiego).
6. Akcent. Zestrój akcentowy.
Proklityki, enklityki.
7. Asymilacje spółgłoskowe
Upodobnienie regresywne, progresywne.
8. Fonemy obce
Adaptacja wyrazów obcych, wymowa.
9. Sposoby tworzenia słów w języku czeskim.
Derywacja, kompozycja.
10. Kategorie słowotwórcze
11. Typy afiksów
Sufiksy, prefiksy, infiksy, postfiksy.
12. Procesy słowotwórcze
Mutacja, transpozycja, modyfikacja, adaptacja.
13. Rzeczowniki z rzeczowników
(zwłaszcza zdrobnienia, mocja, nazwy wykonawców czynności, nazwy miejsc)
14. Rzeczowniki z przymiotników
(zwłaszcza nazwy własności i nosicieli własności)
15. Rzeczowniki z czasowników

- Sufiksacja, derywacja wsteczna.
16. Nazwy złożone
 17. Derywacja przymiotników
(zwłaszcza stopniowanie, przymiotniki dzierżawcze, przymiotniki odczasownikowe).
 18. Kompozycja przymiotników
 19. Słowotwórstwo czasowników
Podział do 6 grup, prefiksacja, sufiksacja (zwłaszcza tworzenie form aspektowych).

12. Spis zalecanych lektur:

- Čechová M. a kol., *Čeština - řeč a jazyk*, Praha 1996, vyd. 2. Praha 2000.
Čmejrková S., *Čeština, jak ji znáte a neznáte*, Praha 1996.
Damborský J., *Podstawy gramatyki języka czeskiego*, Warszawa 1970.
Encyklopedia języka polskiego, red. St. Urbańczyk, Wrocław 1991.
Encyklopedický slovník češtiny, red. P. Karlík, M. Nekkula, J. Pleskalová, Praha 2002.
Havránek B., Jedlička A., *Stručná mluvnice česká*, 24. upravené vydání, Praha 1992.
Mluvnice češtiny, díl I, fonetika, fonologie, morfonologie a morfemika, tvoření slov, Praha 1986.
Příruční mluvnice češtiny, red. P. Karlík, M. Nekula, Z. Rusinová, vyd.2. opr., Brno 1996.
Sgall P., Hronek J., *Čeština bez příkras*, Praha 1992.
Siatkowski J., *Zarys gramatyki języka czeskiego*, [w]: J. Siatkowski, M. Basaj, *Słownik czesko-polski*, Warszawa 1991, s. 1079-1116.
Šmilauer V., *Nauka o českém jazyku*, Praha 1972.

13. Metody nauczania: wykłady

14. Metody oceny: zaliczenie pisemne

15. Język wykładowy: polski, czeski

1. Nazwa przedmiotu: GRAMATYKA OPISOWA 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: I

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Jaroslav Lipowski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Student zdobywa umiejętność teoretycznego opisywania głosek i fonemów czeskich, poznaje właściwości żywej mowy, asymilacje fonetyczne, uświadamia sobie występujące alternacje fonologiczne. Student opanuje morfologiczną analizę wyrazów czeskich.

10. Wymagania wstępne: zaliczony jeden semestr lektoratu języka czeskiego

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Trójkąt samogłoskowy.

lloczas.

Labializacja.

Opisywanie spółgłosek czeskich według pięciu kryteriów.

Ćwiczenie zapisu fonetycznego.

Zestrój akcentowy i oznaczanie enklityk i proklityk.

Procesy słowotwórcze: mutacja, transpozycja, modyfikacja, adaptacja

Analiza słowotwórcza wyrazów – identyfikacja tematów słowotwórczych, afiksów, zaliczanie do kategorii słowotwórczych

12. Spis zalecanych lektur:

Dejmek B., *Tvoření a stavba slov*, Olomouc 2002.

Filipová K., Luttererová J., Švamberk Z., *České texty k jazykovému rozboru s cvičeními*, Praha 1985.

MališO., Machová S., *Současný český jazyk*, Praha 1992.

Rusínová Z., *Tvoření slov v současné češtině*, Brno 1990.

13. Metody nauczania: ćwiczenia

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: czeski, polski

1. Nazwa przedmiotu: HISTORIA CZESKIEGO OBSZARU JĘZYKOWEGO 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: ukończony kurs historii ze szkoły średniej

5. Rok studiów: I

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska

9. Cele i uwagi metodyczne:

Podstawowym celem jest przekazanie wiedzy o historii Czech, która jest nieodzowna do nauczania dziejów literatury i kultury czeskiej, a także do poznania czeskich realiów.

10. Wymagania wstępne: zaliczony pierwszy semestr wykładów z tego przedmiotu.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Działalność Tomasza G. Masaryka. Rozpad Austro-Węgier i powstanie Czechosłowacji. Czechosłowacja jako republika demokratyczna. Idea czechosłowakizmu. Ustalenie granic Czechosłowacji. Polityka wewnętrzna i międzynarodowa nowego państwa. Układ Monachijski i jego okoliczności.

Okres Protektoratu Czech i Moraw. Ośrodki oporu społecznego i politycznego.

Odnowienie państwa czechosłowackiego. Wyszczęlenie Niemców z Czechosłowacji. Przewrót polityczny 1948 i lata stalinowskie. Okres tzw. odwilży i Praska Wiosna 1968. „Normalizacja” życia w Czechosłowacji. Fala emigracji i powstanie środowisk dysydenckich. „Aksamitna” rewolucja 1989. Działalność Forum Obywatelskiego. Rozpad Czechosłowacji i powstanie Republiki Czeskiej. Aktualna scena polityczna.

12. Spis zalecanych lektur:

Čornej P., *Vše podstatné z českých dějin*, Praha 1992

Dějiny Československa I, II, red. R. Kvaček, Praha 1990

Dějiny země koruny české I., red. P. Čornej, Nakl. Paseka, Litomyšl 1997

Dějiny země koruny české II., red. P. Bělina, J. Pokorný, nakl. Paseka, Praha 1997

Heck R., Orzechowski M., *Historia Czechosłowacji*, Warszawa 1969

J. Tomeš, *Slovník k politickým dějinám Československa 1918 – 1992*, nakladatelství Budka, Praha 1994

Urban O., *České a slovenské dějiny do roku 1918*, nakladatelství Svoboda, Praha 1991

Vykoupil L., *Slovník českých dějin*, Brno 2000

Wereszycki H., *Pod berłem Habsburgów*, Kraków 1986

13. Metody nauczania: wykład, konsultacje

14. Metody oceny: egzamin

15. Język wykładowy: polski

D. Przedmioty specjalizacyjne i specjalnościowe

**1. Nazwa przedmiotu: TEORIA I PRAKTYKA NAUCZANIA JĘZYKA CZESKIEGO
1**

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: I

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 1

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Podstawowym celem wykładu jest teoretyczne przygotowanie studenta do podjęcia pracy w szkole w charakterze nauczyciela języka obcego, między innymi poprzez zapoznanie z różnymi metodami nauczania języka czeskiego (jako obcego). Nacisk jest położony na najbardziej nowoczesne podejście komunikacyjne.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Metodyka – cele, zadania, realizacja celów. Koncepcja kursu językowego. Opracowanie programu nauczania. Wybór metody nauczania. Nauczanie języka obcego w różnych grupach wieku. Wybór materiałów nauczania i pomocy naukowych. Planowanie lekcji. Lekcja jako nauka komunikacji. Utrzymanie dyscypliny na lekcji. Zachowania lekcyjne nauczycieli a sukces w pracy pedagogicznej. Indywidualne cechy uczniów a sukces w nauce języka obcego.

12. Spis zalecanych lektur:

Arabski J., 1985. *O przyswajaniu języka obcego (drugiego)*. Warszawa: WSiP.

Arabski J., 1996. *Przyswajanie języka obcego i pamięć werbalna*. Katowice: Śląsk.

Komorowska H., 1980. Wyd. 2. *Nauczanie gramatyki języka obcego a interferencja*. Warszawa: WSiP.

Komorowska H., 1985. *Wybrane problemy programów nauczania*. Warszawa: WSiP.

Komorowska H., 1987. *Ćwiczenia komunikacyjne w nauce języka obcego*. Warszawa: WSiP.

Komorowska H., 1987. Wyd. 2. *Sukces i niepowodzenie w nauce języka obcego*. Warszawa: WSiP.

Komorowska H., 1999. *Metodyka nauczania języków obcych*. Warszawa: WSiP.

- Krakowian B., 1985. *O nauczaniu rozumienia mowy obcojęzycznej*. Warszawa: WSiP.
- Marton W., 1976. Wyd. 2. *Nowe horyzonty nauczania języków obcych*. Warszawa: WSiP.
- Marton W., 1979. *Optymalizacja nauczania języków obcych w szkole. Teoria i praktyka*. Warszawa: WSiP.
- Ronowicz E., *Kierunki w metodyce nauczania języków obcych. Przegląd historyczny*. Warszawa: WSiP.
- Siek – Piskozub T., 1994. *Gry i zabawy w nauczaniu języków obcych*. Warszawa: WSiP.
- Stawna M., 1991. *Podjęcie komunikacyjne do nauczania języków obcych*. Warszawa: WSiP.
- Sylwestrowicz J., 1985. *Lekcja języka obcego*. Warszawa: WSiP.

13. Metody nauczania: wykład

14. Metody oceny: test

15. Język wykładowy: polski

**1. Nazwa przedmiotu: TEORIA I PRAKTYKA NAUCZANIA JĘZYKA CZESKIEGO
1**

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: I

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Podstawowym celem wykładu i seminarium jest praktyczne przygotowanie studenta do podjęcia pracy w szkole w charakterze nauczyciela języka obcego w różnych grupach wiekowych i różnych typach szkół. W ramach seminarium studenci przygotowują się do podjęcia praktyki pedagogicznej, która jest obowiązkowa po I roku studiów. Analiza konspektów przygotowywanych na zajęciach.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Zachowanie się nauczyciela, obserwacja i ocena lekcji, konspekt zajęć; hospitacje w szkołach; przeprowadzenie własnych projektów lekcyjnych w grupach uczniów, wspólna ocena zaprezentowanych przez studentów sekwencji lekcyjnych.

12. Spis zalecanych lektur:

- Arabski J., 1985. *O przyswajaniu języka obcego (drugiego)*. Warszawa: WSiP.
- Arabski J., 1996. *Przyswajanie języka obcego i pamięć werbalna*. Katowice: Śląsk.
- Komorowska H., 1980. Wyd. 2. *Nauczanie gramatyki języka obcego a interferencja*. Warszawa: WSiP.
- Komorowska H., 1985. *Wybrane problemy programów nauczania*. Warszawa: WSiP.
- Komorowska H., 1987. *Ćwiczenia komunikacyjne w nauce języka obcego*. Warszawa: WSiP.
- Komorowska H., 1987. Wyd. 2. *Sukces i niepowodzenie w nauce języka obcego*. Warszawa: WSiP.
- Komorowska H., 1999. *Metodyka nauczania języków obcych*. Warszawa: WSiP.
- Krakowian B., 1985. *O nauczaniu rozumienia mowy obcojęzycznej*. Warszawa: WSiP.
- Marton W., 1976. Wyd. 2. *Nowe horyzonty nauczania języków obcych*. Warszawa: WSiP.
- Marton W., 1979. *Optymalizacja nauczania języków obcych w szkole. Teoria i praktyka*. Warszawa: WSiP.
- Ronowicz E., *Kierunki w metodyce nauczania języków obcych. Przegląd historyczny*. Warszawa: WSiP.
- Siek – Piskozub T., 1994. *Gry i zabawy w nauczaniu języków obcych*. Warszawa: WSiP.
- Stawna M., 1991. *Podejście komunikacyjne do nauczania języków obcych*. Warszawa: WSiP.
- Sylwestrowicz J., 1985. *Lekcja języka obcego*. Warszawa: WSiP.
- 13. Metody nauczania:** referat, projekt dydaktyczny – przygotowanie, analiza, ocena,
- 14. Metody oceny:** praca pisemna (2 konspekty lekcyjne)
- 15. Język wykładowy:** polski, czeski

- 1. Nazwa przedmiotu: REGIONALNE NAUCZANIE PROJEKTOWE**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
- 4. Poziom przedmiotu:** przygotowanie z zakresu szkoły średniej, zakończonej maturą
- 5. Rok studiów:** I
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**
Celem jest pogłębienie znajomości tematyki regionalnej i nastawienie studentów na rozwiązywanie problemów jej dotyczących.
- 10. Wymagania wstępne:** jak w punkcie 4
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Geograficzne i historyczne granice Śląska. Dawne dzieje Śląska. Śląsk w Królestwie Czeskim i pod rządami Habsburgów. Wojny śląskie. Śląsk w państwie pruskim. Industrializacja Śląska. Kwestia Śląska po I wojnie światowej (plebiscyty). Przesiedlenie ludności po II wojnie światowej. Ślązacy w polskiej i europejskiej kulturze umysłowej. Dawne podróże po Śląsku i do śląskich uzdrowisk. Walory krajobrazowe i turystyczne Śląska. Folklor śląski. Sztuka i architektura na Śląsku.

12. Spis zalecanych lektur:

Barycz H., *Ślązacy w polskiej kulturze umysłowej na tle polsko-śląskich związków duchowych w przeszłości*, Książnica-Atlas, Wrocław-Warszawa 1946

Folklor Górnego Śląska, red. D. Simonides, Wyd. "Śląsk", Katowice 1989

Kolbuszewski J., *Krajobraz i kultura. Sudety w literaturze i kulturze polskiej*, Wydawnictwo „Śląsk”, Katowice 1985

Kultura ludowa na pograniczu, red. D. Kadłubiec, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 1995

Lach K., *Wierzenia, zwyczaje i obrzędy. Folklor pogranicza polsko-czeskiego*. Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, Wrocław 2004

Simonides D., *Od kolebki do grobu. Śląskie wierzenia, zwyczaje i obrzędy rodzinne w XIX wieku*, Instytut Śląski w Opolu, Opole 1988

Śląsk. Schlesien. Slezsko. Przenikanie kultur, red. Z. Kłodnicki, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław 2000

Śląskie miscellanea. Literatura – folklor, seria Polskiej Akademii Nauk – oddział w Katowicach, Prace Komisji Historycznoliterackiej (wyd. ciągłe)

Zawada A., *Dolny Śląsk – ziemia spotkania*, Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław 2002

Miesięcznik "Ziemia Kłodzka", wyd. Wydawnictwo Ziemia Kłodzka i SPCzS, Nowa Ruda

Miesięcznik „Sudety. Przyroda, kultura, historia”, wyd. Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław

- inne prace naukowe o historii Śląska, sztuce śląskiej, przewodniki, albumy itp.

13. Metody nauczania: wykład

14. Metody oceny: zaliczenia

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: REGIONALNE NAUCZANIE PROJEKTOWE

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: przygotowanie z zakresu szkoły średniej, zakończonej maturą

5. Rok studiów: I

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr I. Gwóźdź-Szewczenko

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem jest pogłębienie znajomości tematyki regionalnej i nastawienie studentów na rozwiązywanie problemów jej dotyczących.

10. Wymagania wstępne: jak w punkcie 4

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Charakterystyka i rozczłonkowanie ziem śląskich. Przyroda i bogactwa naturalne na Śląsku. Walory krajobrazowe i turystyczne Śląska. Folklor śląski. Sztuka i architektura na Śląsku. Dawne podróże po Śląsku i do śląskich uzdrowisk. Ślązacy w polskiej i europejskiej kulturze umysłowej. Problemy narodowościowe na Śląsku. Śląsk wobec integracji europejskiej (tzw. euroregiony). Najbliższe cele polityki lokalnej.

12. Spis zalecanych lektur:

Barycz H., *Ślązacy w polskiej kulturze umysłowej na tle polsko-śląskich związków duchowych w przeszłości*, Książnica-Atlas, Wrocław-Warszawa 1946

Folklor Górnego Śląska, red. D. Simonides, Wyd. "Śląsk", Katowice 1989

Kolbuszewski J., *Krajobraz i kultura. Sudety w literaturze i kulturze polskiej*, Wydawnictwo „Śląsk”, Katowice 1985

Kultura ludowa na pograniczu, red. D. Kadłubiec, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 1995

Lach K., *Wierzenia, zwyczaje i obrzędy. Folklor pogranicza polsko-czeskiego*. Polskie Towarzystwo Ludoznawcze, Wrocław 2004

Simonides D., *Od kolebki do grobu. Śląskie wierzenia, zwyczaje i obrzędy rodzinne w XIX wieku*, Instytut Śląski w Opolu, Opole 1988

Śląsk. Schlesien. Slezsko. Przenikanie kultur, red. Z. Kłodnicki, Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Wrocław 2000

Śląskie miscellanea. Literatura – folklor, seria Polskiej Akademii Nauk – oddział w Katowicach, Prace Komisji Historycznoliterackiej (wyd. ciągłe)

Zawada A., *Dolny Śląsk – ziemia spotkania*, Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław 2002

- inne prace naukowe o historii Śląska, sztuce śląskiej, przewodniki, albumy, informatory o euroregionach itp.

Miesięcznik „Sudety. Przyroda, kultura, historia”, wyd. Oficyna Wydawnicza ATUT, Wrocław

Miesięcznik “Ziemia Kłodzka”, wyd. Wydawnictwo Ziemia Kłodzka i SPCzS, Nowa Ruda

13. Metody nauczania: seminaria

14. Metody oceny: zaliczenia na podstawie aktywności na seminariach i własnej pracy seminaryjnej na wybrany temat

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: PSYCHOLOGIA 2

2. Kod przedmiotu:

3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** -
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 3
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Małgorzata Przepióra-Kapusta
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii ogólnej oraz metod prowadzenia badań psychologicznych; przedstawienie głównych koncepcji człowieka (podejście biologiczne, teorie uczenia się, podejście i poznawcze społeczno-kulturowe i psychoanalityczne); wprowadzenie w problematykę psychologii kształcenia i wychowania. W toku realizacji przedmiotu studenci zapoznają się z elementami psychologii klinicznej; diagnozy psychologicznej, podstawowych informacji o zachowaniach zaburzonych oraz stresie.

10. **Wymagania wstępne:** bez warunków

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Pamięć. Techniki uczenia się; mnemotechniki. Myślenie i rozumowanie. Uczenie się inteligentne. Rozwiązywanie problemów. Rozwój poznawczy. Myślenie a edukacja. Dziecko z problemami uczenia się. Osobowość. Rola wychowania w kształtowaniu osobowości. Temperament. Cechy osobowości a uczenie się. Postawy. Postawy a zachowanie. Dysonans poznawczy. Zamiana postaw. Zaburzenia zachowania. Systemy klasyfikacji. Nadpobudliwość z deficytami uwagi. Nieśmiałość. Agresja. Etiologia zachowań agresywnych. Stres.

12. **Spis zalecanych lektur:**

- 12.1. Literatura obowiązkująca:

Aronson E., Wilson T.D., Alert R.M. (1997), *Psychologia społeczna. Serce i umysł*, Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.

Dembo M.H. (1997), *Stosowana Psychologia Wychowawcza*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.

Fontana D. (1998), *Psychologia dla nauczycieli*, Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.

Strelau J. (red)(2000), *Psychologia. Podręcznik akademicki. Podstawy psychologii*, Gdańsk: GWP.

- 12.2. Literatura uzupełniająca:

Hurlock E., (1985), *Rozwój dziecka*, Warszawa: PWN.

Mietzel G., (2002), *Psychologia kształcenia*, Gdańsk: Wydawnictwo Psychologiczne.

Pecyna M. B., (1999), *Psychologia kliniczna w praktyce pedagogicznej*, Warszawa: Wydawnictwo Akademickie „Żak”.

Tuner M. S., Helms D.B., (1999), *Rozwój człowieka*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne s.a.

Vasta R., Haiti A. M., Miller S. A., (1995), *Psychologia dziecka*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne s.a

Zimbardo P. G., Ruch F. L. (1988), *Psychologia i życie*, Warszawa: PWN.

13. **Metody nauczania:** wykład z elementami dyskusji

14. **Metody oceny:** egzamin; podstawę zaliczenia z przedmiotu stanowi regularne aktywne uczestnictwo w wykładach oraz zaliczenie testu końcowego w formie pisemnej

15. **Język wykładowy:** polski

II ROK

Semestr zimowy

A. Przedmioty kształcenia ogólnego

1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 2A

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy

4. Poziom przedmiotu: A - beginner (początkujący)

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Beata Łucjanek

9. Cele i uwagi metodyczne:

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie początkującym.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Relacje w rodzinie, czynności wolnego czasu, codzienne zajęcia, godziny, opisywanie zwierząt, opisywanie pogody, klimatu, ubiorów; zaimki osobowe, dzierżawcze, czas teraźniejszy prosty - Present Simple, dopełniacz saxoński, przysłówki częstotliwości i czasu, nieregularna liczba mnoga rzeczowników, czas teraźniejszy ciągły - Present Continuous, porównanie Present Simple i Present Continuous

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1.* - podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1.* workbook. - ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

1. **Nazwa przedmiotu:** JĘZYK ANGIELSKI 2B
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy
4. **Poziom przedmiotu:** B – elementarny (podstawowy)
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie podstawowym.

10. **Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie początkującym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Zawody, plany na przyszłość, wakacje, jedzenie, picie, restauracja, zdrowie, choroby, wypadki, doświadczenia życiowe, odczucia, udzielanie porad, prośby, propozycje, akceptacja, odmowa, prośba o udzielenie porad, zwrot – „to be going to”, czas – future Simple, czas Present Continuous dla przyszłości, 1 tryb warunkowy, wyrażenia dotyczące rzeczowników policzalnych i niepoliczalnych, czasy – Present Perfect i Present Perfect Continuous

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2.* -podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2.* workbook. -ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

1. **Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 2C**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy
4. **Poziom przedmiotu:** C - pre-intermediate (średniozaawansowany niski)
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średnio-zaawansowanym niskim.
10. **Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie podstawowym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Udzielanie porad, rekomendacja, składanie propozycji, ofert, zapraszanie, aspekty kulturowe-Vikingowie, Celtowie, życie w przyszłości, wyrażanie opinii, wyrażanie krytyki, starożytne budynki; czasy przeszłe, Future Simple, 'to be going to', 1 tryb warunkowy, mowa zależna, czasy Future Continuous i Future Perfect, strona bierna
12. **Spis zalecanych lektur:**
 - 12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 3+..*-podręcznik. Express Publishing
Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 3+..*workbook.-ćwiczenia. Express Publishing
 - 12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997
13. **Metody nauczania:** gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna
14. **Metody oceny:** semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena
15. **Język wykładowy:** angielski; pomocniczo język polski

1. **Nazwa przedmiotu:** JĘZYK ANGIELSKI 2D
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy
4. **Poziom przedmiotu:** D – intermediate (średniozaawansowany)
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średniozaawansowanym.

10. **Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie średniozaawansowanym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Nieszczęścia, wypadki, relacje w gazetach, przyczyny wypadków i ich zapobieganie, festiwale, uroczystości, wrażenia z nimi związane, przesady, rodzaje jedzenia, opakowania, czasowniki związane z gotowaniem, sprzęt kuchenny, zamawianie w restauracji; tryby warunkowe - 1, 2, 3, mieszane, 'wishes', strona bierna, causative - 'have sth.done', przedimki, wyrażanie preferencji, niepoliczalne i policzalne rzeczowniki i zwroty korespondujące z nimi, 'Question tags'

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J.1998. *Enterprise 4.*-podręcznik.Express Publishing

Evans V., Dooley J.1998. *Enterprise 4.workbook.*-ćwiczenia.Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena.

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

- 1. Nazwa przedmiotu: ELEMENTY LOGIKI**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** fakultatywny dowolnego wyboru, wykład
- 4. Poziom przedmiotu:**
- 5. Rok studiów: II**
- 6. Semestr:** zimowy
- 7. Liczba punktów ECTS: 2**
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Tomasz Drewniak
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Głównym zamierzeniem wykładów jest ukształtowanie wśród studentów nawyków poprawnego myślenia i formułowania myśli oraz budowania argumentacji. Prezentacja podstawowych zasad i reguł współczesnego myślenia naukowego ma służyć wytworzeniu świadomości niezbędności uzasadniania w procesie poznawczym. „Kultura” logiczna może stworzyć podstawę do budowania poprawnych rozumowań i właściwych uzasadnień w trakcie zajęć, podczas przygotowywania prac licencjackich, w życiu codziennym i przyszłej aktywności zawodowej studentów.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Problematyka wstępna zajęć obejmuje następujące zagadnienia: istoty logiki (logika, logika formalna, metodologia, historia logiki, filozofia logiki), ontycznych podstaw logiki (przedmiot – cecha, zbiór – element) oraz teorii języka (znak, kategorie syntaktyczne, język, metajęzyk, język sztuczny, język naturalny, język naukowy). W dalszej części wykład podejmuje zagadnienia z zakresu teorii nazw i definicji, logiki zdań, pytań i odpowiedzi, uzasadniania twierdzeń, wnioskowania dedukcyjnego, praw logicznych, błędów we wnioskowaniach, wnioskowania uprawdopodobniającego (w. redukcyjne, indukcja, analogia) oraz umiejętności przekonywania (elementy erystyki).

12. Spis zalecanych lektur:

Ajdukiewicz K., *Język i poznanie*.

Arystoteles, *Analityki pierwsze i wtóre*.

Bocheński J. M., *Logika i filozofia*.

Jakobson R., *W poszukiwaniu istoty języka*

Jedynak A., *Ajdukiewicz*.

Popper K. R., *Logika odkrycia naukowego*, Warszawa 2002.

Schopenhauer A., *Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów*.

Stanosz B., *Ćwiczenia z logiki*.

Szymanek K., Wieczorek K. A., Wójcik A. S., *Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w badaniu argumentów*.

Ziemiński Z., *Logika praktyczna*.

13. Metody nauczania: wykład z elementami dyskusji, materiały własne, prelekcja

14. Metody oceny: zaliczenie pisemne, odpowiedź ustna

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: WPROWADZENIE DO FILOZOFII JĘZYKA

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: fakultatywny dowolnego wyboru, wykład

4. Poziom przedmiotu:

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Tomasz Drewniak

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest prezentacja podstawowych koncepcji języka ze szczególnym uwzględnieniem refleksji XX wiecznej, a także wypracowanie u studentów reguł i umiejętności namysłu nad fenomenem języka. Ukształtowany w ten sposób fundament teoretyczny (kategorie analizy języka) stanowi niezbędną podstawę intelektualną w lekturze współczesnej literatury lingwistycznej oraz w przygotowywaniu prac licencjackich z zakresu językoznawstwa.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Teorie języka zostają w ramach kursu ujęte w horyzoncie dwóch paradygmatów: *myśl – język – świat* oraz *znak – znaczenie*. Pozwala to w sposób spójny, a jednocześnie uwyraźniający przemiany znaczeniowe, zaprezentować istotowe wątki refleksji nad językiem począwszy od starożytności (sofiści, Platon, stoicy) oraz chrześcijańskiej koncepcji słowa – logosu poprzez nowożytność (Leibniz, Vico, oświecenie, W. von Humboldt, Herder), a kończąc na współczesnych kierunkach badań nad językiem: koncepcja znaku (Ch. S. Peirce), strukturalizm (F. de Saussure), analiza logiczna języka (B. Russel, L. Wittgenstein, R. Carnap), fonologia (R. Jakobson), gramatyka uniwersalna (N. Chomsky), teoria gier językowych (L. Wittgenstein), hermeneutyka (G. Gadamer), gramatologia (J. Derrida).

12. Spis zalecanych lektur:

Ajdukiewicz K., *Język i poznanie*.

Arystoteles, *Analityki pierwsze i wtóre*.

Arystoteles, *Hermeneutyka*.

Bocheński J. M., *Logika i filozofia*.

Carnap R., *Filozofia jako analiza języka nauki*.

Carnap R., *Logiczna składnia języka*.

de Saussure F., *Kurs językoznawstwa ogólnego*.

Derrida J., *O gramatologii*.

Derrida J., *Pismo filozofii*.

Gadamer H. G., *Prawda i metoda*.

Heidegger M., *Przyczyunki do filozofii*.
Herder J. G., *Rozprawa o pochodzeniu języka*.
Husserl E., *Badania logiczne*.
Ingarden R., *O dziele literackim*.
Jakobson R., *W poszukiwaniu istoty języka*.
Krapiec M. A., *Język i świat realny*.
Merleau-Ponty M., *Proza świata. Eseje o mowie*.
Platon, *Kratylos*.
Pseudo-Dionizy Areopagita, *Pisma teologiczne*.
Searle J. R., *Czynności mowy: rozważania z filozofii języka*.
Whorf B.L., *Język, myśl, rzeczywistość*.
Wittgenstein L., *Dociekania filozoficzne*.
Wittgenstein L., *Tractatus logico-philosophicus*.

13. Metody nauczania: wykład z elementami dyskusji, materiały własne, prelekcja

14. Metody oceny: zaliczenie pisemne, odpowiedź ustna

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: PRASKA SZKOŁA STRUKTURALISTYCZNA

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: fakultatywny dowolnego wyboru, wykład

4. Poziom przedmiotu: -

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Jaroslav Lipowski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem wykładów jest zapoznanie studentów z działalnością Praskiego Kółka Lingwistycznego powstałego w roku 1926. Studenci zapoznani zostaną z założeniami szkoły praskiej, jej osiągnięciami i wpływem, jaki miała na rozwój badań metodologicznych.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Na początku kursu zostanie scharakteryzowana działalność naukowa prekursorów strukturalizmu, zwłaszcza J. Baudouina de Courtenay, oraz przełomowe dla ukonstytuowania się strukturalizmu dzieło: *Kurz językoznawstwa ogólnego* F. de Saussure'a, wydany w r. 1916. Najwięcej uwagi poświęci się znaczącym praskim strukturalistom, którymi byli B. Havránek, R. Jakobson, V. Mathesius i M. Weingart, J. Mukařovský, zwłaszcza ich działalności w latach trzydziestych XX wieku. Studenci zapoznają się również z działalnością naukową i wynikami badań kontynuatorów Praskiej Szkoły, strukturalistów czeskich, którzy działali po drugiej wojnie światowej (J. Kořenský, V. Skalička, J. Vachek) oraz z promieniowaniem tej Praskiej Szkoły na językoznawstwo słowackie (J. M. Kořínek, L. Novák, E. Pauliny). W kontekście Praskiej Szkoły Strukturalistycznej w ogólnych zarysach będzie również mowa o strukturalistycznej Szkole Kopenhaskiej, Genewskiej i o amerykańskim deskrytywizmie.

12. Spis zalecanych lektur:

Leška O., *Fonologie v myšlenkové struktuře moderní jazykovědy*, „Slovo a Slovesnost” LIV, 1993, nr 2, s. 81 – 87.

Kořínek J. M., Erhart A., *Úvod do fonologie*, tłum. Pavla Valčáková, Praha 2000.

Mathesius V., *Čeština a obecný jazykozpyt*, Praha 1947.

Mukařovský J., *Básnická sémantika*, Praha 1995.

Neustupný J. V., *Poststrukturalismus a Pražská škola*, „Slovo a Slovesnost“ LIV, 1993, nr 1, s. 1-7.

Praska szkoła strukturalna w latach 1926–1948: wybór materiałów, red. Maria Renata Mayenowa; teksty przełożył i komentarzem opatrzył Wojciech Górny, Warszawa 1966.

Sériot P., *Struktura a celek. Intelektuální počátky strukturalismu ve střední a východní Evropě*, tłum. Alena Krausová, Kateřina Plotzová, Praha 1999.

Skalička V., *Souborné dílo*, I. i II. cz., Praha 2004.

Spisovná čeština a jazyková kultura. Sborník. Uspořádal M. Weingart a B. Havránek, Praha 1932.

Vachek J., *Prolegomena k dějinám Pražské školy jazykovědné*, Jinočany 1999.

Vachek J., *Z klasického období pražské školy 1925-1945*, Praha 1972.

de Saussure F., *Kurs obecné lingvistiky*, tłum. František Čermák, Praha 1996.

13. Metody nauczania: wykład z elementami dyskusji

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: czeski

B. Przedmioty podstawowe

1. **Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE 3**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Ogólnym celem zajęć jest kształcenie umiejętności komunikacyjnych w języku mówionym; uzyskanie poziomu A2 wstępnego (Waystage) w zakresie kompetencji komunikacyjnych.

10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie I i II semestru przedmiotu konwersacje – zdanie egzaminu końcowego; kompetencja komunikacyjna na poziomie A 1

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Urlop – wakacje. Czas: pory roku, miesiące, daty, pory dnia, czas, święta. Pogoda: pory roku, temperatura, zjawiska przyrody, prognoza pogody, klimat, katastrofy przyrodnicze. Kontakty towarzyskie: pozdrowienia, prośby, podziękowania, zaproszenia, przeprosiny, życzenia. Relacje w rodzinie. Życie człowieka: narodziny, dojrzewanie, ślub, starość, śmierć. Choroba: wizyta u lekarza, choroby, szpital – oddziały szpitalne, wady, profilaktyka, apteka. Zainteresowania – hobby. Wychowanie fizyczne i sport: zawody sportowe, dyscypliny sportowe, sporty indywidualne i drużynowe; opanowanie słownictwa związanego z omawianymi zagadnieniami; poszerzanie zasobu wyrażen idiomatycznych

12. **Spis zalecanych lektur:**

Luttererová J. Česká slovní zásoba a konverzační cvičení, Praha 1994.

Oliva K., Polsko – český slovník, I (A – Ó), II (P – Ž), Praha 1994.

Orłoś T. Z., Hornik J., *Czesko-polski słownik skrzydlatych słów*, Kraków 1996.

Pietrak-Meiser H., *Słownik frazeologiczny czesko-polski*, Lublin 1993.
Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 1991.

13. Metody nauczania: praca indywidualna oraz w grupie, konwersacja, prezentacja na forum wyników pracy indywidualnej i grupowej

14. Metody oceny: egzamin ustny

15. Język wykładowy: czeski

1. Nazwa przedmiotu: PISANIE 3

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Anna Zura

9. Cele i uwagi metodyczne:

Zajęcia mają na celu dalsze rozwijanie umiejętności pisania. Studenci winni zapoznać się z rodzajami stylów kształtującymi określone formy wypowiedzi. Zasadniczą ideą zajęć jest tworzenie przez studentów tekstów mających charakter argumentacyjny.

10. Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotu Pisanie 2

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

W trakcie zajęć studenci podejmują problem rozważań nad różnego typu rodzajami stylów. Opracowują teoretyczne zagadnienia stylistyki. Ćwiczeniem praktycznym jest próba wypowiedzenia się w każdym z omawianych stylów. Jednakże główny nacisk jest kładziony na realizację funkcji impresywnej wypowiedzi – stąd studenci przede wszystkim tworzą własne teksty argumentacyjne, wcześniej zapoznając się z podobnymi z prasy czeskiej.

12. Spis zalecanych lektur:

Čechová M., Chloupek J., Krčmová M., Minářová E., *Stylistika současné češtiny*, Praha 1997.

Akademická pravidla českého pravopisu, red. Z. Hlavsa, J. Hůrková, J. Kraus i in., Praha 2002.

Bečka J. V., *Česká stylistika*, Praha 1992.

Hoffmannová J., *Stylistika a...*, Praha 1997.

Kraus J., *Úvod do stylistiky pro informační pracovníky*, Praha 1987.

Staněk V., *Praktická stylistika*, Praha 1994.

13. Metody nauczania: samodzielne i indywidualne tworzenie tekstów w danym stylu; ćwiczenia redakcyjno-kompozycyjne; praca w grupach: elementy debaty, dyskusji, sytuacja argumentowania sądowego.

14. Metody oceny: zaliczenie z oceną: teksty w danym stylu; tekst argumentacyjny.

15. Język wykładowy: czeski

1. Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE NA TEKSTACH REALIOZNAWCZYCH 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Vasyl Shevchenko

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest prezentacja i omawianie tekstów traktujących o problemach współczesnego świata oraz związanych z realiami panującymi w Republice Czeskiej, a także rozwijanie umiejętności czytania i mówienia oraz dyskusowania.

10. Wymagania wstępne: brak warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Prezentacje tekstów związanych z realiami współczesnych Czech (odsluchiwanie tekstu nagranych przez czeskiego lektora, bądź z radia lub telewizji, głośne odczytywanie tekstu w grupie, itp.), z dziedziny kultury i sztuki, geografii, religii, polityki i gospodarki, itp. Dyskusje na temat zaprezentowanego tekstu, sprawdzanie stopnia zrozumienia tekstu. Praca indywidualna i grupowa studentów: m.in. opowiadanie tekstu, sporządzanie planu tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ciągu przyczynowo-skutkowego, budowanie przez studentów wypowiedzi własnych na temat przeczytanych tekstów.

- 12. Spis zalecanych lektur:** Teksty przygotowywane przez lektora. Zaleca się przede wszystkim krótkie notatki prasowe i fragmenty nagrań radiowych bądź telewizyjnych.
- 13. Metody nauczania:** Metoda podawcza – prezentacje tekstów literackich; metoda interaktywna – praca w grupach, dyskusje związane z zaprezentowanymi tekstami.
- 14. Metody oceny:** Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.
- 15. Język wykładowy:** polski i czeski

- 1. Nazwa przedmiotu:** KONWERSACJE NA TEKSTACH LITERACKICH 1
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** podstawowy
- 5. Rok studiów:** II
- 6. Semestr:** zimowy
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Vasyl Shevchenko
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**
Przybliżenie studentom czeskiego języka literackiego. Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji tekstu literackiego.
- 10. Wymagania wstępne:**
Zdany egzamin z przedmiotu Wstęp do literaturoznawstwa. Studenci zapoznani są z podstawową literaturoznawczą siatką pojęciową, znają też podstawowe kierunki i tendencje współczesnych badań literackich.
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**
Prezentacje tekstów literackich (odsłuchiwanie tekstu nagranych przez czeskiego lektora, bądź z radia lub telewizji, głośne odczytywanie tekstu w grupie, itp.),

dyskusje na temat zaprezentowanego tekstu, sprawdzanie stopnia zrozumienia tekstu. Praca indywidualna i grupowa studentów: m.in. opowiadanie tekstu, sporządzanie planu tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ciągu przyczynowo-skutkowego, budowanie przez studentów wypowiedzi własnych na temat przeczytanych tekstów.

- 12. Spis zalecanych lektur:** Teksty przygotowywane przez lektora. Zaleca się przede wszystkim krótkie nowele i opowiadania jednowątkowe.
- 13. Metody nauczania:** Metoda podawcza – prezentacje tekstów literackich; metoda interaktywna – praca w grupach, dyskusje związane z zaprezentowanymi tekstami.
- 14. Metody oceny:** Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.
- 15. Język wykładowy:** polski i czeski

- 1. Nazwa przedmiotu: KURS PODRĘCZNIKOWY 3**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia tablicowe
- 4. Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany.
- 5. Rok studiów:** II
- 6. Semestr:** zimowy
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Głównym celem przedmiotu jest praca nad wszystkimi sprawnościami językowymi; uzyskanie B 1 – B2 (Waystage) w klasyfikacji według standardów europejskich

- 10. Wymagania wstępne:** zaliczenie zajęć Kurs podręcznikowy 2
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

1. Tryb rozkazujący; tryb rozkazujący – forma przecząca; niech ... ! (tryb rozkazujący w 3. os. l. poj. + l. mn.); wołacz; zaimki osobowe w narzędniku. Tematyka: poczta, telefon, komputer.
2. Miejscownik liczby pojedyncze; funkcje miejscownika; przyimki używane w miejscowniku; zaimki osobowe w miejscowniku; prefiksy kierunku w czasownikach ruchu. Tematyka: hotel, urlop.
3. Miejscownik liczby mnogiej; czasowniki ruchu ≠ czasowniki stanu; powtórzenie wyrażen lokatywnych i określających kierunek; spójnik „aby”; przysłówki określające czas „denně, týdně...”. Tematyka: u lekarza.
4. Celownik w liczbie mnogiej; odmiana liczebników „1, 2, 3, 4, 5, kilka”; odmiana „všichni, všechno”; porównanie: o ile?; podsumowanie określeń czasu: wyrażenia przyimkowe; spójniki czasowe. Tematyka: podróż autostradą
5. Narzędnik liczby mnogiej; odmiana „kolega”; odmiana „centrum”, „muzeum”; zdania warunkowe; potoczny język czeski. Tematyka: w pracy

12. Spis zalecanych lektur:

Čechová E., Remdiosová H., Putz H., *Chcete mluvit česky? Workbook, Volume 1*, wyd. 1., Liberec 2001.

Oliva K., *Polsko – český slovník, I (A – Ó), II (P – Ž)*, Praha 1994.

Remdiosová H., Čechová E., *Chcete mluvit česky? Chcemy mówić po czesku 1*, wyd. 1., Liberec 2005.

Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 2002.

13. Metody nauczania: elementy wykładu + ćwiczenia praktyczne: praca z podręcznikiem, zeszytem ćwiczeń

14. Metody oceny: test

15. Język wykładowy: czeski

C. Przedmioty kierunkowe

1. **Nazwa przedmiotu: GRAMATYKA OPISOWA 2**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 3
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Jaroslav Lipowski
9. **Cele i uwagi metodyczne:** student zdobywa wiedzę nt. fleksji i składni języka czeskiego.
10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie przedmiotu Gramatyka opisowa 1
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

FLEKSJA

Rodzaje alternacji

Przykładowe szeregi alternacyjne występujące w odmianie rzeczowników, przymiotników, czasowników.

Zakres, rodzaj i funkcje gramatyczne alternacji typu:

- a. *vrána - vran, koupím - kup;* c. *peku - pečeš – péct;*
b. *beru - brát, vánek -vánku;* d. *mlha - v mlze, mužský - mužští.*

Kryteria klasyfikacji fleksyjnej rzeczowników czeskich

Cechy morfonologiczne, kategorie selektywne, charakterystyczne końcówki i synkretyzmy; pojęcia: paradygmat, klasa deklinacyjna, wzór.

Dystrybucja końcówek w odmianie rzeczowników

(zwłaszcza dopełniacza i miejscownika I. poj. męskich i nijakich, mianownika i miejscownika I. mn. męskich i nijakich, mianownika I. poj., dopełniacza i narzędnika I. mn. żeńskich)

Rozróżnianie rodzaju oraz żywotności / nieżywotności w odmianie przymiotników
Kończówki i alternacje jako wykładniki tych kategorii.

Relikty imiennej odmiany przymiotników we współczesnej fleksji czeskiej

Imienne formy przymiotników, odmiana przymiotników dzierżawczych, imienne formy zaimków, liczebników, imiesłowów.

Współczesne tendencje rozwojowe fleksji rzeczowników i przymiotników

Norma i substandardy: oboczne końcówki, ograniczenie alternacji, ograniczenie zasięgu niektórych kategorii.

Kończówki równoległe w odmianie zaimków osobowych i dzierżawczych.

Funkcje gramatyczne.

Zjawisko supletywizmu w odmianie zaimków

Różne typy odmiany zaimków

(na przykładzie zaimków wskazujących i pytajnych).

Tworzenie i odmiana złożonych liczebników głównych i porządkowych (101-9999)

Analiza fleksyjna form czasownikowych

Formy syntetyczne i analityczne, tematy, afiksy tematotwórcze, końcówki i morfemy przedkońcówkowe, przyrostki imiesłowów, formy posiłkowe.

Kryteria klasyfikacji fleksyjnej czasowników czeskich

Tematy i ich morfologia, charakterystyczne końcówki; pojęcia: paradygmat, klasa koniugacyjna, wzór.

Zakres i przyczyny oboczności typu:

- a. *mohu : můžu, moci : moct;* d. *tisknul : tiskl, tisknut : tištěn;*
b. *děkuji : děkuju;* e. *zařazovat : zařad'ovat.*
c. *klepu : klepám;*

Zasady tworzenia form trybu rozkazującego

Kryterium zakończenia tematu i przynależności do wzoru, końcówki osobowe, alternacje, formy oboczne i nieregularne, formy opisowe.

Zasady tworzenia imiesłowów biernych i rzeczowników odczasownikowych

Kryterium zakończenia tematu i przynależności do wzoru, temat, końcówki rodzajowe, alternacje, formy oboczne i nieregularne

Tworzenie, odmiana i zakres użycia transgresiwów

Kryterium zakończenia tematu i przynależności do wzoru temat, końcówki rodzajowe i przypadkowe, ograniczenia użycia.

Konstrukcje strony biernej
Konstrukcje opisowe i zwrotne, różnice paradygmatu i znaczenia.

SKŁADNIA

Rodzaje wypowiedzeń

Wypowiedzenia bezpodmiotowe

Jednostki segmentacji wypowiedzenia i funkcje składniowe
Składniki proste i złożone, wskaźniki zespolenia, operatory tekstowe; części zdania.

Funkcje składniowe przypadków

Funkcje składniowe form koniugacyjnych
Formy osobowe, bezokolicznik, imiesłowy.

Właściwości składniowe liczebników

Rodzaje orzeczeń
Orzeczenie proste i rodzaje orzeczeń złożonych.

Rodzaje podmiotów

Określenia i ich rodzaje
Rodzaje i formy gramatyczne dopełnień, okoliczników i przydawek.

Gramatyczne i komunikatywne uwarunkowania szyku wyrazów
Szyk składników, enklityki, aktualne rozczłonkowanie zdania.

Łączenie zdań
Zdania złożone i tekst. Wskaźniki zespolenia a stosunek syntaktyczny.

Wypowiedzenia współrzędnie złożone
Typy relacji znaczeniowych ich wykładniki.

Wypowiedzenia podrzędnie złożone podmiotowe
Rodzaje i wykładniki.

Wypowiedzenia podrzędnie złożone okolicznikowe
Rodzaje i wykładniki

12. Spis zalecanych lektur:

- Čechová M. a kol., *Čeština - řeč a jazyk*, Praha 1996, wyd. 2. Praha 2000.
Damborský J., *Podstawy gramatyki języka czeskiego*, Warszawa 1970.
Encyklopedia języka polskiego, red. St. Urbańczyk, Wrocław 1991.
Encyklopedický slovník češtiny, red. P. Karlík, M. Nekula, J. Pleskalová, Praha 2002.
Grepl M., Karlík P., *Skladba češtiny*, Olomouc 1998.

Havránek B., Jedlička A., *Stručná mluvnice česká*, 24. upravené vydání, Praha 1992.

Mluvnice češtiny, díl II. Tvarosloví, III. Skladba, Praha 1986.

Příruční mluvnice češtiny, red. P. Karlík, M. Nekula, Z. Rusinová, vyd.2. opr., Brno 1996.

Rusínová Z., *Současná česká morfologie*, Opava 1993.

Šmilauer V., *Nauka o českém jazyku*, Praha 1972.

13. Metody nauczania: wykłady

14. Metody oceny: egzamin

15. Język wykładowy: czeski, polski

1. Nazwa przedmiotu: GRAMATYKA OPISOWA 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Jaroslav Lipowski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Student ćwiczy deklinację imienną, zaimkową i złożoną oraz koniugację. Specjalną uwagę kładzie się na ćwiczenie deklinacji przymiotników dzierżawczych. Student identyfikuje rodzaje wypowiedzi i analizuje zdania podrzędnie i współrzędnie złożone. Poznaje zasady aktualnego rozczłonkowania wypowiedzi (podział na datum i novum) i teoretyczne kwestie czeskiego szyku wyrazów w zdaniu.

10. Wymagania wstępne: zaliczenie Gramatyki opisowej języka czeskiego 1.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Deklinacja rzeczowników, przymiotników, zaimków, liczebników, grupy deklinacyjne

Koniugacja czasowników, grupy koniugacyjne.

Semantyczna klasyfikacja predykatów.

Podmiotowe i bezpodmiotowe struktury zdania.

Części zdania wyrażone przez części mowy oraz zdania poboczne.

Modyfikacje wypowiedzi (elipsa, substytucja, partykulacja).

Funkcje komunikatywne wypowiedzi (klasyfikacja).

Aktualne rozczłonkowania zdania (temat i remat, dynamika wypowiedzi, środki wyrazu).

Szyk wyrazów w zdaniu (zwłaszcza w związku z aktualnym rozczłonkowaniem).

12. Spis zalecanych lektur:

Rusínová Z., *Problémy současné české morfologie*, Brno 1974.

Grepl M., *Cvičení z českého jazyka – větná skladba*, Brno 1995.

Zimová L., *Cvičení a úkoly ze skladby*, Ústí nad Labem 2001.

Hauser P., *Cvičení ze současného českého jazyka – skladba*, Brno 2002.

13. Metody nauczania: seminarium

14. Metody oceny: egzamin

15. Język wykładowy: czeski i polski

1. Nazwa przedmiotu: HISTORIA LITERATURY CZESKIEJ 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: wymagana wiedza o literaturze ze szkoły średniej zakończonej maturą

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska

9. Cele i uwagi metodyczne:

Podstawowym celem jest przekazanie wiedzy o literaturze czeskiej w jej fazach rozwojowych na tle dziejów literatury europejskiej

10. Wymagania wstępne: jak w punkcie 4

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

1. Początki piśmiennictwa w Czechach i na Morawach. Działalność braci Cyryla i Metodego. Literatura średniowiecza. Okres tzw. literatury husyckiej.
2. Okres renesansu w literaturze europejskiej. Wczesny renesans w czeskiej literaturze. Szczytowy okres renesansu („złoty okres veleslaviński”).
3. Dzieło filozoficzne i literackie Jana Ámosa Komenskigo. Barok europejski. Barok w czeskiej literaturze w związku z upadkiem narodowym i kontrreformacją.
4. Klasycyzm w literaturze europejskiej. Historyzm, ludowość i słowianofilstwo jako filary czeskiego odrodzenia narodowego. Rękopisy królowodworski i zielonogórski.
5. Przełom romantyczny w literaturze europejskiej. Preromantyzm w twórczości czeskiego odrodzenia narodowego. Karel Hynek Mácha jako romantyk.
6. Wczesny realizm prozy Boženy Němcovej. Twórczość satyryka i działacza Karla Havlíčka Borovskiego.
7. Realizm w literaturze europejskiej. Jan Neruda jako twórca modelu czeskiej poezji i prozy. Znaczenie almanachu „Máj”. Powieści „wiejskie” i „praskie” Karolíny Světlej.
8. Powieściopisarstwo historyczne A. Jiráska. Liryka i epika patriotyczna Svatopluka Čecha jako przedstawiciela tzw. szkoły narodowej.
9. Proza realistyczna (K. V. Rais, J. S. Baar, J. Arbes, M. Čapek-Chod, K. Šlejhar, bracia Mrštíkowie) z elementami naturalistycznymi.
10. Neoromantyzm (tzw. lumírowcy): J. Vrchlický i J. Zeyer.
11. Prądy w modernizmie europejskim. Na ich tle Manifest Czeskiej Moderny, „Moderní revue” i Moderna Katolicka.
12. „Generacja burzycieli” (F. Šrámek, F. Gellner, K. Toman, S. K. Neumann). Poezja Petra Bezruča.
13. Ekspresjonizm w prozie (J. Váchal, L. Klíma). Indywidualność Jakuba Demla.
14. Almanach na rok 1914 – krąg wokół braci Čapków. Proza Karla Čapka.
15. Twórczość Jaroslava Haška. Tzw. proza legionowa.

12. Spis zalecanych lektur:

Čornej P. i in., *Česká literatura na předělu století*, Jinočany 2001.

Lehár J. i in., *Česká literatura od počátků k dnešku*, Praha 1998.

Literatury zachodniosłowiańskie czasu przełomów 1890 - 1990. t. 2 Literatura czeska, red. H. Janaszek-Ivaničková, Katowice 1999.

Magnuszewski J., *Literatura czeska (W) Dzieje literatur europejskich*, red. W. Floryan, t.3. Warszawa 1989, s. 701 – 810.

Niedziela Z., *Zarys historii literatury czeskiej*, Uniwersytet Jagielloński (skrypty), Kraków 1971.

Panorama české literatury, red. L. Machala, E. Petřů, Olomouc 1994

13. Metody nauczania: wykłady, konsultacje

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: HISTORIA LITERATURY CZESKIEJ 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Zadaniem ćwiczeń z literatury czeskiej jest ukazanie procesu jej powstawania i rozwoju w ciągu wieków tzn. od jej początków do początku wieku XX. W trakcie seminarium student posiadać podstawową wiedzę z zakresu literatury czeskiej tego okresu wraz z informacjami na temat życia i twórczości autorów omawianych dzieł. Na zajęciach dokonywana będzie analiza i interpretacja wybranych tekstów z kanonu literatury czeskiej.

10. Wymagania wstępne: studenci chcący przystąpić do zajęć muszą dysponować podstawową wiedzą na temat rodzajów i gatunków literackich, znać elementarne pojęcia z zakresu historii i teorii literatury.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Początek literatury w języku narodowym (ok. 1300); wcześniejsza tradycja (starosłowiańska od 863; łacińska, niemiecka). Rozkwit literatury czeskiej XIV wieku (epoka Karola IV, założyciela uniwersytetu - 1348). Literatura epoki husyckiej, działalność Jana Husa (od 1402 do śmierci 6 VII 1415). Czeski humanizm, język czeski XVI wieku - *Biblia Kralicka* (1579-1593); barok i literatura po bitwie na Białej Górze (1620); Jan Ámos Komenský, ostatni biskup Braci Czeskich, światowej sławy pedagog i twórca barokowej prozy. Literatura czeskiego odrodzenia narodowego jako typ kultury (koniec XVIII wieku do 1848), program narodowego klasycyzmu, romantyzm (K. H. Mácha i jego *Máj*, 1836). Literatura drugiej połowy wieku: realizm (B. Němcová, J. Neruda), powieść historyczna A. Jiráska; poezja J. Vrchlickiego i polsko-czeskie związki literackie (Przybyszewski w Czechach), Czeska Moderna (krytyka F. X. Šaldy). Przełom wieków (dekadentyzm, impresjonizm, symbolizm - O Bžezina); nowe zjawiska literackie początku XX wieku. Ruchy awangardowe (kubizm, surrealizm; Devětsil - czeski poetyzm); literatura pierwszej republiki jako typ kultury, liberalny humanizm czeski (T. G. Masaryk, K. Čapek), lewicowy nurt literatury, literatura katolicka i "obrońcy czeskiego baroku"; światowy sukces literatury czeskiej: *RUR* K. Čapka, *Przygody dobrego wojaka Szwejka* J. Haška.

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Opracowania:

Lehár J., Stich A., Janáčková J., Holý J., *Česká literatura od počátků k dnešku*, Praha 2000.

Magnuszewski J., *Historia literatury czeskiej. Zarys*, Wrocław 1973.

Magnuszewski J., *Czesko-polskie związki literackie na przełomie XIX i XX wieku*, [w:] *Literatura polska. Przewodnik encyklopedyczny*, t.1.

Niedziela Z., *Zarys historii literatury czeskiej*, Kraków 1971.

Szykowski M., *Polski romantyzm w czeskim życiu duchowym*, Poznań 1947.

12.2. Teksty:

Teksty obowiązkowe – I semestr

[skrót (KT) oznacza, że obowiązują fragmenty zawarte w: ***Kniha textů 1-2. Česká literatura od počátků ke dnešku***]

Konstantin Cyril, *Proglas* (KT 1)
Život Konstantinův (KT)
Život Metodějův (KT)
Kristiánova legenda (KT)
Kosmas, Kronika česká (KT)
Legenda o sv. Václavu (KT)
Hospodine, pomiluj ny
Svatý Václave
Dalimilova kronika (KT)
Alexandreida (KT)
Mastičkář (KT)
Spor duše s tělem (KT)
Tkadleček (KT)
Tomáš Štíttný, Řečí besední (KT)
Jan Hus, Výklady (KT)
Petr Chelčický, Sie viery
Píseň o M. Janovi Husovi
Ktož jsú boží bojovníci
Václav, Havel a Tábor
Jan Campanus (KT)
Václav Hájek z Libočan, Kronika česká (KT)
Daniel Adam z Veleslavína (KT)
Jan Balhoslav, Filipika proti misomusům (KT)
Kralická bible (KT)
Jan Amos Komenský, Labyrint světa a ráj srdce (KT)
Adam Michna z Otradovic, Česká mariánská muzika, Loutna česká (KT)
Fridrich Bridel, Co Bůh? Člověk?
Bohuslav Balbín, Život sv. Jana Nepomuckého (KT)
Josef Dobrovský (KT)
Antonín Jaroslav Puchmajer (KT)
Šebestián Hněvkovský, Děvčí boj (KT)
Josef Jungmann (KT)
Rukopis zelenohorský, Rukopis královédvorský (KT)
Jan Kollár, Slávy dcera (KT)
František Palacký (KT)
Pavel Josef Šafařík (KT)
František Ladislav Čelakovský, Ohlas písní českých

Karel Hynek Mácha, Máj (**w całości**), Marinka (KT 2)
Josef Kajetán Tyl, Fidlovačka, Paličova dcera (KT)
Božena Němcová, Babička (**w całości**)
Karel Jaromír Erben, Kytice (**w całości**)
Karel Havlíček Borovský, Křest sv. Vladimíra, Tyrolské elegie (**w całości**)
Josef Václav Frič (KT)
Karel Sabina (KT)
Vítězslav Hálek (KT)

Karolina Světa (KT)
Jan Neruda (KT) + Povídky malostranské (**w całości**)
Josef Václav Sládek (KT)
Svatopluk Čech (KT)
Jaroslav Vrchlický (KT)
Julius Zeyer (KT)
Alois Jirásek, Staré pověsti české (**w całości**)
Zikmund Winter, Mistr Kampanus (KT)
Alois i Vilém Mrštíkové, Maryša (KT)
Vilém Mrštík (KT)
Karel Hlaváček (KT)
Josef Svatopluk Machar (KT)
Jiří Karásek ze Lvovic (KT)
Otokar Březina (KT)
Antonín Sova (KT)
František Xaver Šalda (KT)

Teksty zalecane:

Drzewo się liściem odziewa. Antologia staroczeskiej poezji miłosnej, oprac. J. Baluch.

Česká poezie 19. století. Antologie.

Czescy symboliści, dekadenci, anarchiści z przełomu XIX i XX wieku, pod red. J. Balucha.

Opracowania obowiązkowe:

J. Lehár , A. Stich , J. Janáčková , J. Holý , *Česká literatura od počatků k dnešku*, Praha 2000.

B. Balajka, *Přehledné dějiny literatury I*, Praha 2000.

Opracowania zalecane:

J. Magnuszewski , *Historia literatury czechskiej. Zarys*, Wrocław 1973.

J. Magnuszewski, *Czesko-polskie związki literackie na przełomie XIX i XX wieku*, [w:] *Literatura polska. Przewodnik encyklopedyczny*, t.1.

Z. Niedziela , *Zarys historii literatury czechskiej*, Kraków 1971.

M. Szykowski, *Polski romantyzm w czechskim życiu duchowym*, Poznań 1947.

13. Metody nauczania: warsztaty, analiza tekstów literackich, referat, samodzielna lektura według spisu lektur.

14. Metody oceny: ocenie podlega aktywność studentów w czasie zajęć, w czasie semestru studenci przygotowują i prezentują na forum grupy referaty na temat wybranych zagadnień; warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z aktywności, pozytywne zaliczenie sprawdzianu z samodzielnej lektury.

15. Język wykładowy: czechski, polski

D. Przedmioty specjalizacyjne i specjalnościowe

**1. Nazwa przedmiotu: TEORIA I PRAKTYKA NAUCZANIA JĘZYKA CZESKIEGO
2**

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Podstawowym celem wykładu i seminarium jest teoretyczne przygotowanie studenta do podjęcia pracy w szkole w charakterze nauczyciela języka obcego. Nacisk jest położony na przygotowanie do prowadzenia projektów dydaktycznych oraz pomoc w nabyciu umiejętności korzystania z literatury przedmiotu i dokonywania wyborów w odniesieniu do treści i sposobów nauczania

10. Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotu Teoria i praktyka nauczania języka czeskiego 1

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Nauczanie wymowy, rytmu i intonacji, pisowni, słownictwa, gramatyki, sprawności rozumienia ze słuchu, sprawności czytania ze zrozumieniem, sprawności mówienia, sprawności pisania. Techniki zapewniania naturalności komunikacyjnej w nauczaniu. Przygotowanie do autonomii ucznia w procesie uczenia się. Reagowanie na wypowiedź ucznia. Poprawa błędów językowych.. Testy językowe. Kontrola wyników nauczania. Wystawianie ocen.. Ocena i samoocena nauczyciela.

12. Spis zalecanych lektur:

Arabski J., 1985. *O przyswajaniu języka obcego (drugiego)*. Warszawa: WSiP.

Arabski J., 1996. *Przyswajanie języka obcego i pamięć werbalna*. Katowice: Śląsk.

Brzeziński J., 1987. *O nauczaniu języków obcych dzieci*. Warszawa: WSiP.

Chodkiewicz H., 1986. *O sprawności czytania w nauczaniu języka obcego*. Warszawa: WSiP.

Ernst K., 1991. *Szkolne gry uczniów. Jak sobie z nimi radzić?* Warszawa: WSiP.

Gorczyca W., 2000. *Znaczenie i rozumienie w procesie recepcji i tworzenia tekstu obcojęzycznego*. Warszawa.

Hrdlička M., 2000. *Předložky ve výuce češtiny jako cizího jazyka*. Praha: Karolinum.

Hrdlička M., 2002. *Cizí jazyk čeština*. Praha: ISV nakladatelství.

Janowski A., 1995. *Wyd. 2. Uczeń w teatrze życia szkolnego*. Warszawa: WSiP.

Jinakost, cizost v jazyce a literatuře. Ústí nad Labem 1999.

K některým problémům výuky češtiny jako cizího jazyka. Praha 1997.

K problematice výuky češtiny jako cizího jazyka. Praha 1998.

Komorowska H., 1999. *Metodyka nauczania języków obcych.* Warszawa: WSiP.

Krakowian B., 1985. *O nauczaniu rozumienia mowy obcojęzycznej.* Warszawa: WSiP.

Kurcz I., 1992. *Język a psychologia.* Warszawa: WSiP.

Michońska-Stadnik A., 1996. *Strategie uczenia się i autonomia ucznia w warunkach szkolnych.* Wrocław: Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego.

Nové technologie ve výuce jazyků. Praha 2001.

Rylke H., Klimowicz G., 1983. *Szkoła dla ucznia.* Warszawa: WSiP.

Siek – Piskozub T., 1994. *Gry i zabawy w nauczaniu języków obcych.* Warszawa: WSiP.

1. **Metody nauczania:** wykład z elementami analizy omawianej literatury
2. **Metody oceny:** test pisemny z zagadnień poruszanych w trakcie wykładu + egzamin ustny z całości materiału
3. **Język wykładowy:** polski, czeski.

**1. Nazwa przedmiotu: TEORIA I PRAKTYKA NAUCZANIA JĘZYKA CZESKIEGO
2**

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Podstawowym celem seminarium jest praktyczne przygotowanie studenta do podjęcia pracy w szkole w charakterze nauczyciela języka obcego. Nacisk jest położony na przygotowanie do prowadzenia projektów dydaktycznych oraz pomoc w nabyciu umiejętności korzystania z literatury przedmiotu i dokonywania wyborów w odniesieniu do treści i sposobów nauczania. Studenci podsumowują swoją pierwszą praktykę pedagogiczną, którą zaliczyli po I roku studiów, przygotowują się również do następnej, którą powinni zaliczyć po II roku.

10. Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotu Teoria i praktyka nauczania języka czeskiego 1

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Projektowanie modułów międzyprzedmiotowych – korelacja międzyprzedmiotowa. Projektowanie programów nauczania języka czeskiego. Ocena dostępnych podręczników i materiałów dydaktycznych do nauczania języka czeskiego.

12. Spis zalecanych lektur:

Bischofová J., Hasil J., Hrdlička M., Kramářová J. *Pracovní sešit k učebnici ., Čeština pro středně a více pokročilé*. Praha 1999.

Bischofová J., Hasil J., Hrdlička M., Kramářová J., *Čeština pro středně a více pokročilé*. Praha 1999.

Bluszcz a. J., Reska J., *Związły kurs języka czeskiego*. Część 1., Katowice 1993.

Confortiová H., Cvejnová J., Čadská M., *Učebnice češtiny pro výuku v zahraničí*, Karolinum (wersja wielojęzyczna, ale nie polska).

- Damborský J., *Mluvíte česky?*, Warszawa 1972.
- Hron J., *Podstawowy kurs języka czeskiego II*, Wrocław 1971.
- Jirásek J., *Podstawowy kurs języka czeskiego*, Wrocław 1975.
- Jirásek J., *Podstawowy kurs języka czeskiego*. Część I., Szczecin 1985.
- Jirásek J., *Podstawowy kurs języka czeskiego*. Część II., Szczecin 1990.
- Konderla D., Konderlová I., *Ať se Vám daří!*. Podręcznik do nauki języka czeskiego, Racibórz 2004.
- Müller J., *Rozmówki czeskie*, Warszawa 1991.
- Remediosová H., Čechová E., Putz H., *Chcemy mluvit po česku/ Chcete mluvit česky?* 1. díl, Liberec 2005.
- Remediosová H., Čechová E., Putz H., *Chcete ještě lépe mluvit česky?* 2. díl, Liberec 2001. (wersja angielska i niemiecka).
- Rutová J., *Český jazyk pro pokročilé*, Kraków 1999.
- Ryšánková J., *Česko – polská konverzace*, Praha 1965.
- Vítová L., *Český jazyk nejen pro filology*. 1. díl. Poznań 2003.
- 13. Metody nauczania:** warsztaty, metoda projektu dydaktycznego, analiza i ocena materiałów dydaktycznych, referat
- 14. Metody oceny:** praca zaliczeniowa (projekt modułu międzyprzedmiotowego, projekt programu nauczania na wybranym poziomie (szkoła podstawowa, gimnazjum, szkoła średnia)
- 15. Język wykładowy:** polski, czeski

1. Nazwa przedmiotu: DYDAKTYKA LITERATURY

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: II

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Głównym celem jest przekazanie studentom informacji o istniejących koncepcjach, metodach i technikach dydaktyzacji tekstów literackich dla potrzeb nauczania języka obcego; analiza zadań i oddziaływania tekstów obcokulturowych na czytelnika.

10. Wymagania wstępne: brak

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Literatura dziecięca i młodzieżowa; czytanie i rozumienie tekstów literackich i „nieliterackich”; czytanie ze zrozumieniem w języku obcym; modele i koncepcje dydaktyki literatury; zastosowanie tekstów literackich dla celów dydaktyki języka obcego; określenie stopnia trudności tekstów; kryteria doboru obcojęzycznych tekstów literackich; funkcje i cele tekstów literackich w nauczaniu języka obcego; formy pracy z literaturą; obcojęzyczna literatura w warunkach obcokulturowych.

12. Spis zalecanych lektur:

Adamczykowa Z., *Literatura dla dzieci. Funkcje. Kategorie. Gatunki*, Warszawa 2001.
Bortnowski S.: *Przewodnik po sztuce uczenia literatury* (Wyd.STENTOR – Warszawa).

Chaloupka O., Nezkusil V., *Vybrané kapitoly z teorie dětské literatury I*, Praha 1973, *Vybrané kapitoly z teorie dětské literatury II*, Praha, 1976, *Vybrané kapitoly z teorie dětské literatury III*, Praha, 1979.

Cieślakowski J., *Literatura osobna*, wybór R. Waksmund, Warszawa 1985.

Hutařová I., *Současní čeští spisovatelé knih pro děti a mládež*, Praha 2003.

Kabele J., Smetáček J., Voznička V., *Morfologie dětské knihy*, Praha, 1981.

Kozłowski A., *Literatura piękna w nauczaniu języków obcych*, Warszawa 1991.

Nezkusil V., *Studie z poetiky literatury pro děti a mládež*, Praha, 1983.

Nowy słownik literatury dla dzieci i młodzieży, pod red. K. Kuliczowskiej i B. Tylickiej, Warszawa 1984.

Papuzińska J., *Poezja [w:] Literatura dla dzieci i młodzieży w procesie wychowania*, pod red. A. Przeclawskiej, Warszawa - Poznań 1987.

Patzerowa M., *Lektura uczy, bawi, wychowuje*.

Przeclawska A., *Literatura dla dzieci i młodzieży w procesie wychowania*

Studenovský T., Bláha J., *Slovník českých autorů knih pro chlapce (a nejen pro ně)*, Praha 2000.

Toman J., *Vybrané kapitoly z teorie dětské literatury*, České Budějovice 1992.

Urbanová S., *Meandry a metamorfózy dětské literatury*, Olomouc 2003.

Všetička F., *Čtyři hlasy. O kompoziční výstavbě poezie pro děti*, Ostrava 1989.

Waksmund R., *Od literatury dla dzieci do literatury dziecięcej (tematy - gatunki - konteksty)*, Wrocław 2003.

13. Metody nauczania: warsztaty, analiza tekstów literackich,

14. Metody oceny: test

15. Język wykładowy: czeski, polski

II ROK

Semestr letni

A. Przedmioty kształcenia ogólnego

- 1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 3A**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** A - beginner (początkujący)
- 5. Rok studiów:** II
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie początkującym.

- 10. Wymagania wstępne:** bez warunków
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Jedzenie i picie, posiłki, restauracja, miejsca i budynki w mieście, wskazywanie kierunków, słynne postaci i ich osiągnięcia, odczucia, reakcje, niebezpieczeństwa i udzielanie pomocy; rzeczowniki policzalne i niepoliczalne i wyrażenia z nimi związane (some, any, how much/man, (a)few, (a)littre, czas przeszły - Simple Past, przymiotniki i przysłówki

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1.* - podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1.* workbook. - ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 3B

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: B – elementarny (podstawowy)

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Beata Łucjanek

9. Cele i uwagi metodyczne:

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia,

czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie podstawowym.

10. Wymagania wstępne: znajomość języka angielskiego na poziomie początkującym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Miejsca do zwiedzania, wynalazcy, muzea, ostrzeżenia, zasady, reguły zachowań i ewentualne wypadki, środowisko, zanieczyszczenia powietrza, lasy deszczowe, zagrożone gatunki, udzielanie propozycji i porad; 2 tryb warunkowy, tryb rozkazujący, modalne - 'might', 'could', 'have to', 'had to', 'can', zwrot -'be allowed to', strona bierna

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2.*-podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2.* workbook.-ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 3C

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: C - pre-intermediate (średniozaawansowany niski)

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Beata Łucjanek

9. Cele i uwagi metodyczne:

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średniozaawansowanym niskim.

10. Wymagania wstępne: znajomość języka angielskiego na poziomie podstawowym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Naturalne katastrofy, sporty, hobby, sprzęt sportowy, pożar w Londynie, zwiedzanie, zagrożone gatunki, dzikie zwierzęta, odgłosy zwierząt, ekologia; strona bierna, 2 i 3 tryb warunkowy, zwrot - 'wish', bezokolicznik i gerund-ing, 'question tags', zwrot -'too, enough', zaimki 'reflexive', zdania przyczynowo skutkowe

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 3+..*-podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 3+..*workbook.-ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

- 1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 3D**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** D – intermediate (średniozaawansowany)
- 5. Rok studiów:** II
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średniozaawansowanym.
- 10. Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie średniozaawansowanym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Przestępstwo i kara, sąd - słownictwo, sport, hobby i sprzęt sportowy, przymiotniki i przysłowki dotyczące cech osobistych, problemy Ziemi, rozwiązania, wymarłe gatunki zwierząt, przyjazne nastawienie do środowiska; czasowniki modalne i ich zastosowania, gerund, infinitive, zdania przyczynowo-skutkowe
- 12. Spis zalecanych lektur:**
 - 12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 4.*-podręcznik. Express Publishing
Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 4.*workbook.-ćwiczenia. Express Publishing
 - 12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997
- 13. Metody nauczania:** gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna
- 14. Metody oceny:** semestr kończy się sprawdzianem pisemnym, z którego wystawiana jest ocena.
- 15. Język wykładowy:** angielski; pomocniczo język polski

- 1. Nazwa przedmiotu: ZAJĘCIA SPORTOWE**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** -
- 5. Rok studiów:** II
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 1
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr R. Palacz
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Za podstawę kształcenia i wychowania w kulturze fizycznej uznaje się zarówno kształtowanie ciała i funkcji psychomotorycznych wychowanka, jak również ukształtowanie u niego systemu wiedzy, umiejętności i nawyków oraz pozytywnych postaw wobec kultury fizycznej, które w praktyce przejawiać się będą w dążeniu i działaniu na rzecz utrzymania przez całe życie wysokiej sprawności fizycznej i zdrowia

- 10. Wymagania wstępne:** bez warunków

- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Zajęcia ogólnorozwojowe z elementami zajęć rekreacyjno – sportowych. Program obejmuje zajęcia: gry sportowe zespołowe, pływania i ratownictwo wodne, lekkoatletyka, gimnastyka artystyczna, aerobik, siatkówka, koszykówka, piłka ręczna, turystyka piesza, górską, rowerowa.

- 12. Spis zalecanych lektur:** -

- 13. Metody nauczania:** -

- 14. Metody oceny:** zaliczenie na ocenę (warunkiem otrzymania zaliczenia jest obecność na zajęciach)

- 15. Język wykładowy:** -

B. Przedmioty podstawowe

1. **Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE 4**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 4
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Ogólnym celem zajęć jest kształcenie umiejętności komunikacyjnych w języku mówionym; uzyskanie poziomu B1 progowego (The Threshold) w zakresie kompetencji komunikacyjnych.

10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie I, II i III semestru przedmiotu Konwersacje – zdanie egzaminu końcowego; kompetencja komunikacyjna na poziomie A 2.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Miasto: centrum miasta – peryferia, ulica, domy mieszkalne, budynki użyteczności publicznej, zabytki. Mieszkanie. Usługi. Zakupy w centrum handlowym. Transport miejski – środki transportu publicznego, bilety, komunikaty. Transport kolejowy. Transport lotniczy. Transport wodny. Turystyka. Życie kulturalne: teatr, opera, balet, pantomina, kabaret, kino, film, telewizja, radio, sztuki piękne. System szkolnictwa. Poczta. Pieniądze – bank, pensja, ubezpieczenie. Prasa; opanowanie słownictwa związanego z omawianymi zagadnieniami; poszerzanie zasobu wyrażen idiomatycznych

12. Spis zalecanych lektur:

Balowski M, Balowska G., *Slovní zásoba polštiny*, Praga 1996
Lotko E., *Zrádná slova v češtině a polštině*, Olomouc 1992.
Luttererová J. *Česká slovní zásoba a konverzační cvičení*, Praha 1994.
Oliva K., *Polsko – český slovník, I (A – Ó), II (P – Ž)*, Praha 1994.
Orłoś T. Z., Hornik J., *Czesko-polski słownik skrzydlatych słów*, Kraków 1996.
Pietrak-Meiser H., *Słownik frazeologiczny czesko-polski*, Lublin 1993.
Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 1991.

13. **Metody nauczania:** praca indywidualna oraz w grupie, konwersacja, prezentacja na forum wyników pracy indywidualnej i grupowej

14. **Metody oceny:** egzamin ustny

15. **Język wykładowy:** czeski

1. Nazwa przedmiotu: PISANIE 4

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Anna Zura

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest kontynuowanie teoretycznych, a zwłaszcza praktycznych rozważań nad stylem wypowiedzi. Dominantą stylistyczną jest interakcją pomiędzy nadawcą i odbiorcą. Ważnym elementem kształtowania wypowiedzi jest kultura języka. Studenci zapoznają się z gamą tekstów użytkowych, które sami także sporządzają w trakcie zajęć i indywidualnie poza zajęciami, a także w toku konsultacji z wykładowcą.

10. Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotu Pisanie 3

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

W trakcie zajęć studenci tworzą teksty użytkowe, takie jak podanie, życiorys, list motywacyjny, notatka, przemówienie, dyskusja, komunikat/artkuł prasowy, recenzja, wywiad itp.). Ważnym elementem jest zwrócenie uwagi na kulturę języka powstających wypowiedzi, wyjaśnienie zagadnień uzusu, normy i błędu językowego.

12. Spis zalecanych lektur:

Akademická pravidla českého pravopisu, red. Z. Hlavsa, J. Hůrková, J. Kraus i in., Praha 2002.

Bralczyk J., *Publiczne mówienie*, „Zeszyty Prasoznawcze” 1990, nr 2–4.

Grafronová J., Bečka J. V., *Stylizace obchodních dopisů*, Praha 1993.

Heyd O., Sochor K., Hrubý J., *Jak psát podnikové dopisy*, Praha 2003.

Hoffmannová J., Müllerová O., *Jak vedeme dialog s institucemi*, Praha 2001.

Hrubý J., Vančata J., *Hospodářská korespondence I a II*, Praha 2002.

Kienzler I., *Korespondencja handlowa w języku polskim. Wzory pism, umów i innych dokumentów*, Gdynia 1996.

Kuldová O., Pfließmannová E., *Jak psát obchodní dopisy a jiné písemnosti*, Praha 1995.

Petrovová R., *Ustálené modely komunikace ve zvoleném typu komunikační události (dialog lékař – pacient)*, Ostrava 1997.

Popielarski K., *Wzory pism procesowych w sprawach cywilnych*, Kraków 1996.

13. Metody nauczania: ćwiczenia redakcyjno-kompozycyjne; poprawianie własnych prac z omówieniem błędów językowych; praca w grupach; tworzenie sytuacji interakcji, np. firma-klient itp.

14. Metody oceny: zaliczenie z oceną; teksty użytkowe; testy językowe; aktywność w workshopach.

15. Język wykładowy: czeski

1. **Nazwa przedmiotu:** KONWERSACJE NA TEKSTACH REALIOZNAWCZYCH 2
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Vasyl Shevchenko
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Celem zajęć jest prezentacja i omawianie tekstów traktujących o problemach współczesnego świata oraz związanych z realiami panującymi w Republice Czeskiej, a także rozwijanie umiejętności czytania i mówienia oraz dyskusowania.

10. **Wymagania wstępne:** Zaliczenie z przedmiotu Konwersacje na tekstach realioznawczych 1

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Prezentacje tekstów związanych z realiami współczesnych Czech (odsłuchiwanie tekstu nagranych przez czeskiego lektora, bądź z radia lub telewizji, głośne odczytywanie tekstu w grupie, itp.), z dziedziny kultury i sztuki, geografii, religii, polityki i gospodarki, itp. Dyskusje na temat zaprezentowanego tekstu, sprawdzanie stopnia zrozumienia tekstu. Praca indywidualna i grupowa studentów: m.in. opowiadanie tekstu, sporządzanie planu tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ciągu przyczynowo-skutkowego, budowanie przez studentów wypowiedzi własnych na temat przeczytanych tekstów. Zestawianie tekstów traktujących o tym samym problemie w różny sposób. Analiza tekstów kontrowersyjnych, będących bodźcem do dyskusji.

12. **Spis zalecanych lektur:** Teksty przygotowywane przez lektora. Zaleca się przede wszystkim artykuły i notatki prasowe (także z prasy specjalistycznej) oraz fragmenty nagrań radiowych bądź telewizyjnych (np. reportaże).

13. **Metody nauczania:** Metoda podawcza – prezentacje tekstów literackich; metoda interaktywna – praca w grupach, dyskusje związane z zaprezentowanymi tekstami.

14. **Metody oceny:** Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. **Język wykładowy:** polski i czeski

1. Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE NA TEKSTACH LITERACKICH 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Vasyl Shevchenko

9. Cele i uwagi metodyczne:

Przybliżenie studentom czeskiego języka literackiego. Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji tekstu literackiego. Rozwijanie kompetencji językowych w zakresie mówienia i pisania na podstawie tekstu literackiego.

10. Wymagania wstępne: Zdany egzamin z przedmiotu Wstęp do literaturoznawstwa oraz zaliczenie z przedmiotu Konwersacje na tekstach literackich 1. Studenci zapoznani są z podstawową literaturoznawczą siatką pojęciową, znają też podstawowe kierunki i tendencje współczesnych badań literackich.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Prezentacje tekstów literackich (odsłuchiwanie tekstu nagranych przez czeskiego lektora, bądź z radia lub telewizji, głośne odczytywanie tekstu w grupie, itp.), dyskusje na temat zaprezentowanego tekstu, sprawdzanie stopnia zrozumienia tekstu. Praca indywidualna i grupowa studentów: m.in. opowiadanie tekstu, sporządzanie planu tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ciągu przyczynowo-skutkowego, budowanie przez studentów wypowiedzi własnych na temat przeczytanych tekstów.

12. Spis zalecanych lektur: Teksty przygotowywane przez lektora. Zaleca się przede wszystkim nowele i wielowątkowe teksty prozatorskie.

13. Metody nauczania: Metoda podawcza – prezentacje tekstów literackich; metoda interaktywna – praca w grupach, dyskusje związane z zaprezentowanymi tekstami.

14. Metody oceny: Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na

prze czytaniu z adanego tekstu), a tak że pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. Język wykładowy: polski i czeski

C. Przedmioty kierunkowe

1. **Nazwa przedmiotu: WIEDZA O KULTURZE CZESKIEJ 1**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** wiedza o kulturze i historii ze szkoły średniej zakończonej maturą
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska
9. **Cele i uwagi metodyczne:**
Celem jest zapoznanie słuchaczy z kulturą kraju, którego język i literaturę studiują.
10. **Wymagania wstępne:** zdany egzamin z historii ziem czeskiego obszaru językowego
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**
Architektura i sztuka na ziemiach czeskich: romanizm, gotyk, renesans, barok i rokoko, klasycyzm i romantyzm, styl realistyczny, secesja, czeska awangarda plastyczna na początku XX wieku, sztuka współczesna.
Miejsce ludowości i folkloru wiejskiego w czeskiej kulturze. Sztuka ludowa w Czechach i na Morawach . Rok kościelny w obyczajach ludowych.
12. **Spis zalecanych lektur:**
Cibula V., *Objevujeme Prahu*, Praha 1988
Frolec V.: *Prostá krása. Deset kapitol o lidové kultuře v Čechách a na Moravě*, Praha 1984
Herout J., *Staletí kolem nás*, Praha 1961
Pavel J., *Sztuka Czechosłowacji*, Warszawa 1986
Rak J., *Bývali Čechové*, Praha 1994
Ripellino, A.M., *Praga magiczna*, przeł. Halina Kralowa, Warszawa 1997
Vondruška V., *Církevní rok a lidové obyčeje*, nakl. DONA, České Budějovice 1991
13. **Metody nauczania:** wykład, konsultacje
14. **Metody oceny:** zaliczenie

15. Język wykładowy: polski i czeski

1. **Nazwa przedmiotu:** HISTORIA LITERATURY CZESKIEJ 2
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** wymagana wiedza o literaturze ze szkoły średniej zakończonej maturą
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 4
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska
9. **Cele i uwagi metodyczne:** Podstawowym celem jest przekazanie wiedzy o literaturze czeskiej w jej fazach rozwojowych na tle dziejów literatury europejskiej
10. **Wymagania wstępne:** zaliczony pierwszy semestr wykładów z tego przedmiotu.
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**
 1. Poezja i proza proletariacka.
 2. Awangarda literacka. Grupa Devětsil i jej teoretyk Karel Teige. Poetyzm i surrealizm. Strukturalizm praski
 3. Egzystencjalizm w prozie (R. Weiner) i jako nurt poezji (F. Halas, V. Holan i J. Orten). Tzw. linia halasowska w czeskiej poezji.
 4. Przemiany w czeskiej powieści historycznej. Eksperymentalna proza Vladislava Vančury.
 5. Humor mieszczański w prozie i w dramacie. Teatr Wyzwolony Voskovca i Wericha.
 6. Grupa 42 i „poezja dnia powszedniego”.
 7. Powieść psychologiczna. Wojna i holocaust w czeskiej literaturze.

8. Pokolenie „Května”. Linie rozwojowe czeskiej poezji (nurt katolicki, nurt morawski, poezja eksperymentalna i inne).
9. „Odwilż” lat sześćdziesiątych. Literatura rozliczeniowa.
10. Realizm liryczny w prozie (O. Pavel, B. Hrabal).
11. Trzy pokolenia czeskiego undergroundu literackiego (E. Bondy).
12. Tzw. normalizacja w literaturze i kulturze. Trzy obiegi literatury czeskiej. Literatura emigracyjna (M. Kundera, J. Škvorecký).
13. Sytuacja w literaturze oficjalnej a literatura samizdatowa (zwłaszcza V. Havel, L. Vaculík).
14. Przełom roku 1989. „Odnowienie chaosu” w czeskiej literaturze.
15. Postmodernizm w literaturze lat dziewięćdziesiątych (J. Topol, D. Hodrová, M. Ajvaz, J. Kratochvil i inni). Fenomen Michala Viewegha.

12. Spis zalecanych lektur:

Baluch J., *Wykłady z literatury czeskiej (1918 – 1942)*, Kraków 1978, Skrypt Uniwersytetu Jagiellońskiego nr 292.

Česká a slovenská literatura v exilu a samizdatu, red. L. Machala, Olomouc 1991.

Čornej P. i in., *Česká literatura na předělu století*, Jinočany 2001.

Lehár J. i in., *Česká literatura od počátků k dnešku*, Praha 1998.

Literatury zachodniosłowiańskie czasu przełomów 1890 - 1990. t. 2 Literatura czeska, red. H. Janaszek-Ivaničková, Katowice 1999.

Magnuszewski J., Literatura czeska (W) *Dzieje literatur europejskich*, red. W. Floryan, t.3. Warszawa 1989, s. 701 – 810.

Niedziela Z., *Zarys historii literatury czeskiej*, Uniwersytet Jagielloński (skrypty), Kraków 1971.

Panorama české literatury, red. L. Machala, E. Petru, Olomouc 1994

Slovník českého románu 1945 – 1991, red. B. Dokoupil, M. Zelinský, Ostrava 1992.

Slovník českých spisovatelů od roku 1945, díl 1 a 2, red. P. Janoušek, Praha 1995.

13. Metody nauczania: wykład, konsultacje

14. Metody oceny: egzamin

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: HISTORIA LITERATURY CZESKIEJ 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: podstawowy

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Zadaniem ćwiczeń z literatury czeskiej jest ukazanie procesu jej rozwoju w ciągu wieku XX. W trakcie seminarium student posiadać podstawową wiedzę z zakresu literatury czeskiej tego okresu wraz z informacjami na temat życia i twórczości autorów omawianych dzieł. Na zajęciach dokonywana będzie analiza i interpretacja wybranych tekstów z kanonu literatury czeskiej.

10. Wymagania wstępne:

Studenci chcący przystąpić do zajęć muszą dysponować podstawową wiedzą na temat rodzajów i gatunków literackich, znać elementarne pojęcia z zakresu historii i teorii literatury.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Literatura okresu wojny, pierwsze lata powojenne (do 1948); poezja F Halasa w Polsce. Socrealizm; przełom lat sześćdziesiątych (Hrabal, Kundera, Havel). Trzy obiegi literackie po 1968: oficjalny, emigracyjny ("Svědectví") i samizdatowy (Edice Petlice). Literatura po aksamitnej rewolucji (1989).

12. Spis zalecanych lektur:

Teksty obowiązkowe

[skrót (KT) oznacza, że obowiązują fragmenty zawarte w: **Kniha textů 3-4. Česká literatura od počátků ke dnešku**]

Petr Bezruč [KT 3]

František Gellner [KT]

Fraňa Šrámek [KT]

Karel Toman [KT]

Viktor Dyk [KT]

Ladislav Klíma [KT]

Jakub Deml [KT]

Stanislav Kostka Neumann [KT]

Jaroslav Hašek [KT] + w całości **Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války**

Richard Weiner [KT]

Tomáš Garrigue Masaryk [KT]

Josef Pekař [KT]

František Xaver Šalda [KT]

Ferdinand Peroutka [KT 3+4]

Karel Čapek [KT] + w całości **Hordubal, Povětroň, Obyčejný život** oraz 2 inne pozycje wg własnego wyboru

Karel Poláček [KT] + w całości 2 pozycje do wyboru

Josef Hora [KT]

Jiří Wolker [KT]

Karel Teige [KT]

Jaroslav Seifert [KT 3 + 4] + w całości **Być poetą**, PIW 1997, **Wszystkie uroki świata** PIW 1991 lub w oryginale **Všecky krásy světa**

Vítězslav Nezval [KT 3 + 4]

Konstantin Biebl [KT]

Jiří Voskovec, Jan Werich [KT]

Vladislav Vančura [KT] + w całości **Rozmárné léto** lub **Markéta Lazarová** i **Obrazy z dějiny národa českého. Od davnověku po dobu královskou**

Jaroslav Durych, **Rekviem**

Jan Čep [KT]

Arne Novák [KT]

Jan Mukařovský [KT]

Bohuslav Reynek [KT]

František Halas [KT 3 + 4] + Wybór poezji, opr. J. Baluch, BN 1975

Vilém Závada [KT 3 + 4]

Vladimír Holan [KT 3 + 4]

Jan Zahradníček, całość **La Salette, Znamení moci**

Ivan Olbracht [KT] + w całości **Nikola Šuhaj loupežník**

Egon Hostovský [KT]

Jan Drda [KT 3+4]

Václav Černý [KT]

Josef Palivec [KT]

Jiří Orten [KT]

Jindřich Chaloupecký [KT]
Ivan Blatný [KT]
František Hrubín [KT 4]
Jiří Weil [KT]
Josef Škvorecký, całość **Zbabělci**
Jiří Kolář [KT]
Josef Kainar [KT]
Pavel Kohout [KT]
Egon Bondy [KT]
Zbyněk Havlíček [KT]
Egon Hostovský [KT]
Milada Součková [KT]
Oldřich Mikulášek [KT]
Jan Skácel [KT]
Miroslav Holub [KT]
Arnošt Lustig [KT]
Ladislav Fuks [KT]
Bohumil Hrabal [KT] + w całości *Ostře sledované vlaky* + 2 pozycje wg własnego wyboru
Milan Kundera [KT] + w całości *Žert* + 2 pozycje wg własnego wyboru
Vladimír Páral [KT]
Ludvík Vaculík [KT]
Ivan Klíma [KT]
Věra Linhartová [KT]
Josef Topol [KT]
Václav Havel [KT] + w całości **Dopisy Olze + Teatr**, Bydgoszcz 1991
Jan Patočka [KT]
Emanuel Frynta [KT]
Jiří Suchý [KT]
Karel Šiktanc [KT]
Ludvík Kundera [KT]
Ivan Diviš [KT]
Ivan Wernisch [KT]
Karel Kryl, całość **Kniška Karla Kryla**
Jaroslav Hutka [KT]
Ivan Martin Jirous [KT]
Ota Pavel, całość **Smrt krásných srnců**
Jiří Gruša [KT]
Daniela Hodrová [KT]
Sylvie Richterová [KT]
Jiří Kratochvíl [KT]
Michal Viewegh, całość **Báječná léta pod psa**
Jáchym Topol [KT]
Petr Borkovec [KT]

Teksty zalecane

Hrabal, Kundera, Havel ... antologia czeskiego eseju, opracował Jacek Baluch, Kraków 2001.

Dvacet setkání s českou literaturou 20. století. Čítanka textů vybraných autorů, zpracovala Jiřina Rutová, Wydawnictwo UJ, Kraków 1997.

Czescy symboliści, dekadenci i anarchiści przełomu XIX i XX wieku, opracował J. Baluch.

Opracowania obowiązkowe:

J. Lehár , A. Stich , J. Janáčková , J. Holý , *Česká literatura od počátků k dnešku*, Praha 2000.

B. Balajka, *Přehledné dějiny literatury II - III*, Praha 2000.

Opracowania zalecane:

J. Baluch, *Język krytyczny F.X. Šaldy*, Kraków 1982.

J. Baluch, *Literatura czeska 1918-1968r. Wykłady*, Kraków 1973.

L. Engelking, *Surrealizm, underground, postmodernizm*, Łódź 2001.

A. Kaczorowski, *Praski elementarz*, Wołowiec 2001.

J. Magnuszewski, *Czesko-polskie związki literackie na przełomie XIX i XX wieku*, [w:] *Literatura polska. Przewodnik encyklopedyczny*, t.1.

J. Magnuszewski , *Historia literatury czeskiej. Zarys*, Wrocław 1973.

Z. Niedziela , *Zarys historii literatury czeskiej*, Kraków 1971.

13. Metody nauczania: warsztaty, analiza tekstów literackich, referat, samodzielna lektura według spisu lektur

14. Metody oceny: ocenie podlega aktywność studentów w czasie zajęć, w czasie semestru studenci przygotowują i prezentują na forum grupy referaty na temat wybranych zagadnień; warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z aktywności, pozytywne zaliczenie sprawdzianu z samodzielnej lektury.

15. Język wykładowy: czeski, polski

1. Nazwa przedmiotu: WSTĘP DO JĘZYKOZNAWSTWA 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Jaroslav Lipowski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Student uzyskuje ogólną teoretyczną wiedzę z dziedziny językoznawstwa, głównych jego kierunków, jak również historii lingwistyki

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

1. Podstawy klasyfikowania języków świata.
2. Klasyfikacja genealogiczna języków ze szczególnym uwzględnieniem rodziny indoeuropejskiej. Pojęcie rodziny i grupy językowej, pokrewieństwa i powinowactwa języków.
3. Definicja języka. Język jako system znaków. Podsystemy języka
 - fonologiczny
 - morfologiczny
 - semantyczny
 - syntaktyczny
 - stylistyczny.
4. Klasyfikacje typologiczne języków świata ze względu na strukturę powyższych systemów. Pojęcie typu, języków ekspansywny i recesywnych.
5. Budowa mózgu a funkcje związane z mową.
6. Etapy przyswajania pierwszego języka przez dziecko.
7. Zróżnicowanie języka - odmiany społeczne i terytorialne.
8. Zarys historii pisma. Przegląd rodzajów pisma obecnie istniejących.
9. Przegląd słowników oraz czasopism językoznawczych.

12. Spis zalecanych lektur:

Encyklopedia językoznawstwa ogólnego, pod red. K. Polańskiego, Wrocław 1995.

Milewski T., *Z zagadnień językoznawstwa ogólnego i historycznego*, Warszawa 1969.

de Saussure F., *Kurs obecné lingvistiky*, tłum. F. Čermák Praha 1996 lub oryginał lub tłumaczenie polskie.

13. Metody nauczania: wykład

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: czeski

D. Przedmioty specjalizacyjne i specjalnościowe

1. **Nazwa przedmiotu: ZWIĄZKI ŚLĄSKA Z KULTURĄ CZESKĄ 1**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu: wykład**
4. **Poziom przedmiotu: podstawowy**
5. **Rok studiów: I**
6. **Semestr: letni**
7. **Liczba punktów ECTS: 2**
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko**
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Zajęcia mają na celu przybliżenie studentom zagadnienia Śląska zarówno w aspekcie historyczno-geograficznym jak i kulturowym.

10. Wymagania wstępne: brak warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Śląsk – zakres pojęcia i jego zmienność. Historyczne korzenie Śląska (wprowadzenie do tematyki śląskoznawczej z perspektywy powiązań tego obszaru z kulturą czeską należy rozpocząć od refleksji historycznej, ponieważ granice Śląska są wynikiem długotrwałego rozwoju). Rozwinięcie się regionu śląskiego z dawnych terytoriów plemiennych Bobrzan, Ślężan, Dziadoszan, Opolan i Gołyszyców, które w państwie Piastów znalazły się w zasięgu biskupstwa wrocławskiego i w granicach dzielnicy śląskiej. Okresowa zależność ziemi śląskiej od Czech już od pierwszych wieków polskiej państwowości. Włączenie Śląska rozbitego politycznie na wiele drobnych księstw do Korony Czeskiej. Śląsk pod panowaniem Habsburgów. Włączenie części Śląska wraz z ziemią kłodzką do Królestwa Pruskiego, potem do zjednoczonych Niemiec. Sytuacja Śląska po I wojnie światowej. Śląsk po II wojnie światowej. Omówienie tradycyjnego zasięgu pojęcia „Śląsk”. Ziemie stanowiące oddzielne regiony historycznie związane z Czechami (ziemia kłodzka) i Morawami (Opawszczyzna) a połączone licznymi więzami ze Śląskiem (często zaliczane do jego obszaru).

12. Spis zalecanych lektur:

Barycz H., *Śląsk w polskiej kulturze umysłowej*, Katowice 1979.

Czechy i Polska na szlakach kulturalnego rozwoju, red. J. Wyrozumski, Kraków 1998.

Kultura średniowiecznego Śląska i Czech. „Rewolucja” XIII wieku, red. K. Wachowski, Wrocław 1998.

Od plemienia do państwa. Śląsk na tle wczesnośredniowiecznej Słowiańszczyzny Zachodniej, red. L. Leciejewicz, Wrocław-Warszawa 1992.

Slezsko. Český stát a česká kultura, Brno 1946.

Slezsko v dějinách českého státu. Sborník příspěvků z vědecké konference [...] u příležitosti 50. výročí Slezského ústavu SZM v Opavě, red. M. Borák, Opawa 1998.

Stan i potrzeby śląskoznawczych badań humanistycznych, red. K. Bobowskiego, R. Gładkiewicza, W. Wrzesińskiego, Wrocław-Warszawa 1990.

Studia i materiały z dziejów Śląska, red. K. Matwijowski, I. Sroka, Katowice 1992, t. 20.

Sztuki plastyczne na średniowiecznym Śląsku. Studia i materiały, cz. II i III, Wrocław-Poznań 1990.

Śląsk – etniczno-kulturowa wspólnota i różnorodność, red. B. Bazieli, Wrocław 1995.

Śląsk a czynniki zewnętrzne w XIX i XX w., red. L. Smółka, Wrocław 1992.

Śląsk i Czechy a kultura wielkomorawska, red. K. Wachowski, Wrocław 1997.

Trzciński M., *Miecz katowski, pręgierz, szubienica. Zabytki jurysdykcji karnej na dolnym Śląsku (XIII-XVIII)*, Wrocław 2001.

13. Metody nauczania: Metoda podawcza: wykład. Metoda interaktywna: przygotowywanie przez studentów poszczególnych partii materiału i prezentacja na zajęciach.

14. Metody oceny: Przy zaliczaniu przedmiotu brana pod uwagę będzie obecność na wykładach oraz aktywne w nich uczestnictwo.

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: TŁUMACZENIE PISEMNE 1

2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Zapoznanie ze współczesnymi tendencjami w przekładoznawstwie, technikami tłumaczenia zależnie od rodzaju tekstu. Rozwijanie umiejętności właściwej analizy i interpretacji tłumaczonego tekstu.

10. **Wymagania wstępne:** brak warunków

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Krótki zarys teorii przekładu. Przede wszystkim przybliżenie teorii przekładu z punktu widzenia strukturalistów, formalistów, dekonstruktywistów, językoznawstwa kognitywnego oraz teorii aktów mowy. Rodzaje przekładów. Analiza lingwistyczna tekstu a przekład. Ekwiwalencja w przekładzie oraz sposoby tłumaczenia leksyki nieposiadającej ekwiwalentów. Działania translatoryczne, rodzaje transformacji. Czy przekłady literackie w obrębie języków pokrewnych są łatwiejsze? – czyli tzw. fałszywi przyjaciele tłumacza oraz internacjonalizmy. Ćwiczenia w tłumaczeniu krótkich tekstów pisanych (prasa, reklama, dokumenty).

12. **Spis zalecanych lektur:**

Mała encyklopedia przekładoznawstwa, Częstochowa 2000.

Między oryginałem a przekładem. Czy istnieje teoria przekładu?, red. J. Konieczna-Twardzikowa, U. Kropiwiec, Kraków 1995.

Legeżyńska A., *Tłumacz i jego kompetencje autorskie*, Warszawa 1999.

Pieńkos J., *Przekład i tłumacz we współczesnym świecie*, Warszawa 1993.

Pisarska A., Tomaszewicz T., *Współczesne tendencje przekładowe*, Poznań 1996.

13. **Metody nauczania:** Metoda podawcza – prezentacje i analiza porównawcza tekstów i ich tłumaczeń; metoda interaktywna – praca w grupach polegająca na tłumaczeniu krótkich tekstów i porównywaniu wykonanych tłumaczeń.

14. **Metody oceny:** Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. **Język wykładowy:** polski i czeski

1. **Nazwa przedmiotu: TŁUMACZENIE KONSEKUTYWNE 1**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Celem zajęć jest zdobycie przez studentów umiejętności tłumaczenia różnych typów tekstów i rozpoznawanie błędów przekładu. Zajęcia mają pomóc studentom w opanowaniu podstaw sztuki tłumaczenia konsekutywnego, rozwijać umiejętności zapamiętywania informacji i precyzyjnego przekazywania treści wypowiedzi sformułowanej pierwotnie w języku obcym.

10. **Wymagania wstępne:** brak warunków

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Ćwiczenia w tłumaczeniu konsekutywnym tekstów mówionych z języka czeskiego na polski: rozmowa, wiadomości radiowe i telewizyjne, debata parlamentarna, przemówienie.

12. **Spis zalecanych lektur:**

Lewicki R., *Obcość w odbiorze przekładu*, Lublin 2000.

Lewicki R., *Przekład wobec zjawisk podstandardowych*, Lublin 1986.

Słowo z perspektywy językoznawcy i tłumacza, red. A. Pstyga, Opole 2002.

13. **Metody nauczania:** Praca w grupach i indywidualna studentów w laboratorium językowym: ćwiczenia w tłumaczeniu konsekutywnym tekstów mówionych z języka czeskiego na polski.

14. **Metody oceny:** Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. **Język wykładowy:** polski i czeski

1. **Nazwa przedmiotu: PEDAGOGIKA 1**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** wykład
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy
5. **Rok studiów:** II
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 1
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Wiesław Sikorski
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Zdobycie niezbędnej wiedzy z zakresu różnych działów pedagogiki, stanowiącej postawę do uzyskania kwalifikacji pedagogicznych.

10. **Wymagania wstępne:** ogólna wiedza z biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania oraz psychologii rozwojowej, klinicznej, wychowawczej i społecznej
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Problem tożsamości pedagogiki i jej miejsce, w systemie nauk; struktura pedagogiki, sposoby jej kreowania, zadania stawiane przed współczesną pedagogiką i nauki współpracujące z pedagogiką. Język naukowy pedagogiki; kontrowersje wokół rozumienia pojęć pedagogicznych, charakterystyka podstawowych terminów. Dzieje wychowania i myśli pedagogicznej; wybrane prądy i kierunki w pedagogice XIX i XX wieku; najnowsze tendencje we współczesnej pedagogice.

12. **Spis zalecanych lektur:**

Kunowski S.; *Podstawy współczesnej pedagogiki*. Warszawa 1993.

Kruszewski, K. Konarzewski K.: *Sztuka nauczania* t. I, II. Warszawa 1994.

Okoń W.; *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*. Warszawa 1997.

Pomykało W. (red.); *Encyklopedia pedagogiczna*. Warszawa 1993.

Sikorski W.; *Aspiracje. Studium psychologiczne i socjopedagogiczne*. Nysa 2005.

Wołoszyn S.; *Nauki o wychowaniu w Polsce XX wieku*. Warszawa 1992.

13. **Metody nauczania:** informacyjno-aktywizujące

14. **Metody oceny:** zaliczenie na ocenę

15. **Język wykładowy:** polski

III ROK

Semestr zimowy

A. Przedmioty kształcenia ogólnego

1. **Nazwa przedmiotu:** JĘZYK ANGIELSKI 4A
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** A - beginner (początkujący)
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 3
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie początkującym.

10. **Wymagania wstępne:** bez warunków

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Miasta, transport, wakacje, przyszłe plany, przewidywania dotyczące przyszłości, środowisko, zdrowie, zasady w szkole i w domu, miejsca do zwiedzania, opisywanie miast; zwrot - 'to be going to', czas przyszły - Future Simple, Prezent Continuous - znaczenie przyszłe, modalne – should (n't), must (n't), can ('t), czas - Present Perfect, powtórzenie czasów

12. **Spis zalecanych lektur:**

- 12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1*.-podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 1*.workbook.-ćwiczenia. Express Publishing

- 12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. **Metody nauczania:** gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. **Metody oceny:** ostatni semestr kończy się egzaminem pisemnym obejmującym materiał z wszystkich semestrów

15. **Język wykładowy:** angielski; pomocniczo język polski

1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 4B

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: B – elementary (podstawowy)

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Beata Łucjanek

9. Cele i uwagi metodyczne:

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym podstawową komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie podstawowym.

10. Wymagania wstępne: znajomość języka angielskiego na poziomie początkującym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Święta, przygotowania, ubiory, odczucia i komentarze uczestników, zwierzęta, zagrożone gatunki, technologia, komputery, Internet, udzielanie kierunków, wyrażanie upodobań, umawianie się, opinie, komentarze, wyrażanie emocji; bezokolicznik-‘infinitive’ i ‘gerund-ing’, twierdzenia, rozkazy i pytania relacjonowane, dopowiedzenia, wykrzyknienia

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2.*-podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 2.*workbook.-ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

Murphy R., *Essential Grammar in Use*. Cambridge University Press.

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

- 14. Metody oceny:** ostatni semestr kończy się egzaminem pisemnym obejmującym materiał z wszystkich semestrów
- 15. Język wykładowy:** angielski; pomocniczo język polski

- 1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 4C**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** C - pre-intermediate (średniozaawansowany niski)
- 5. Rok studiów:** III
- 6. Semestr:** zimowy
- 7. Liczba punktów ECTS:** 3
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Beata Łucjanek
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętności słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średniozaawansowanym niskim.
- 10. Wymagania wstępne:** znajomość języka angielskiego na poziomie podstawowym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Rodzaje jedzenia, składanie zażaleń, dedukowanie, filmy, programy TV, sprzęt muzyczny, wynalazki, rekomendacja; rzeczowniki policzalne i niepoliczalne i korespondujące z nimi zwroty, konstrukcje modalne-przypuszczenia i pewność, imiesłowy czasu teraźniejszego i przeszłego, wyrażanie preferencji, causative - 'have sth.done'
- 12. Spis zalecanych lektur:**

Literatura podstawowa:
Evans V., Dooley J.1998. *Enterprise 3+..*-podręcznik.Express Publishing
Evans V., Dooley J.1998. *Enterprise 3+..*workbook.-ćwiczenia.Express Publishing
Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: ostatni semestr kończy się egzaminem pisemnym obejmującym materiał z wszystkich semestrów

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

1. Nazwa przedmiotu: JĘZYK ANGIELSKI 4D

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: D – intermediate (średniozaawansowany)

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Beata Łucjanek

9. Cele i uwagi metodyczne:

Opanowanie przez studentów języka angielskiego w stopniu umożliwiającym komunikację w różnych sytuacjach życia codziennego oraz zapoznanie studentów z elementami zagadnień cywilizacyjno-kulturowych krajów anglojęzycznych. Ponadto studenci szkolą umiejętność słuchania, mówienia, czytania, pisania oraz stosowania gramatycznych aspektów na poziomie średniozaawansowanym.

10. Wymagania wstępne: znajomość języka angielskiego na poziomie średniozaawansowanym w zakresie leksyki, gramatyki i struktur komunikacyjnych

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Edukacja, szkolne przedmioty, cechy nauczycieli, środowisko naturalne, recenzje filmów, środki transportu, słownictwo związane z samochodami, rezerwacje biletów, lotnisko, zdawanie egzaminów, korzyści wynikające z użycia komputerów; łączenie idei, wyrażanie celu, formy przyszłe, prośba o zezwolenie, odmowa, udzielanie zezwolenia, stopień wyższy i najwyższy, porównywanie

12. Spis zalecanych lektur:

12.1. Literatura podstawowa:

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 4.*-podręcznik. Express Publishing

Evans V., Dooley J. 1998. *Enterprise 4*. workbook.-ćwiczenia. Express Publishing

12.2. Literatura pomocnicza:

Oxford Wordpower. Słownik Angielsko-Polski z indeksem polsko-angielskim; Oxford University Press 1997

13. Metody nauczania: gramatyczno – tłumaczeniowa, komunikatywna

14. Metody oceny: ostatni semestr kończy się egzaminem pisemnym obejmującym materiał z wszystkich semestrów

15. Język wykładowy: angielski; pomocniczo język polski

1. Nazwa przedmiotu: ZAJĘCIA SPORTOWE

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: -

5. Rok studiów: II

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 1

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr R. Palacz

9. Cele i uwagi metodyczne:

Za podstawę kształcenia i wychowania w kulturze fizycznej uznaje się zarówno kształtowanie ciała i funkcji psychomotorycznych wychowanka, jak również ukształtowanie u niego systemu wiedzy, umiejętności i nawyków oraz pozytywnych postaw wobec kultury fizycznej, które w praktyce przejawiać się będą w dążeniu i działaniu na rzecz utrzymania przez całe życie wysokiej sprawności fizycznej i zdrowia

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Zajęcia ogólnorozwojowe z elementami zajęć rekreacyjno – sportowych. Program obejmuje zajęcia: gry sportowe zespołowe, pływania i ratownictwo wodne, lekkoatletyka, gimnastyka artystyczna, aerobik, siatkówka, koszykówka, piłka ręczna, turystyka piesza, górską, rowerowa.

12. Spis zalecanych lektur: -

13. Metody nauczania: -

14. Metody oceny: zaliczenie na ocenę (warunkiem otrzymania zaliczenia jest obecność na zajęciach)

15. Język wykładowy: -

B. Przedmioty podstawowe

1. **Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE 5**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk

9. Cele i uwagi metodyczne:

Ogólnym celem zajęć jest kształcenie umiejętności komunikacyjnych w języku mówionym; uzyskanie poziomu średniego ogólnego B 2 (First Certificate) w zakresie kompetencji komunikacyjnych.

- 10. Wymagania wstępne:** zaliczenie I, II, III, IV semestru przedmiotu konwersacje – zdanie egzaminu końcowego; kompetencja komunikacyjna na poziomie B 1

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Administracja – podział administracyjny Polski, Republiki Czeskiej. Przemysł. Rolnictwo. Wszechświat. Świat: kula ziemską, mapa – elementy mapy. Dom i jego urządzenie. Kuchnia i nakrycia stołowe. Nazwy zawodów. Służby ratunkowe: pogotowie, straż policja. Wojsko. Warsztat i narzędzia. Pogłębianie umiejętności precyzowania wypowiedzi i płynnego prezentowania własnych poglądów i sądów;

opanowanie słownictwa związanego z omawianymi zagadnieniami; poszerzanie zasobu wyrażeń idiomatycznych

12. Spis zalecanych lektur:

Balowski M, Balowska G., *Slovní zásoba polštiny*, Praga 1996

Lotko E., *Zrádná slova v češtině a polštině*, Olomouc 1992.

Luttererová J. *Česká slovní zásoba a konverzační cvičení*, Praha 1994.

Oliva K., *Polsko – český slovník*, I (A – Ó), II (P – Ž), Praha 1994.

Orłóś T. Z., Hornik J., *Czesko-polski słownik skrzydlatych słów*, Kraków 1996.

Pietrak-Meiser H., *Słownik frazeologiczny czesko-polski*, Lublin 1993.

Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 1991.

13. Metody nauczania: praca indywidualna oraz w grupie, konwersacja, prezentacja na forum wyników pracy indywidualnej i grupowej

14. Metody oceny: egzamin ustny

15. Język wykładowy: czeski

1. Nazwa przedmiotu: PISANIE 5

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: zaawansowany

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Anna Zura

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest jak najlepsze przygotowanie studenta do napisania pracy licencjackiej. Studenci zapoznają się z technikami tworzenia tekstów naukowych i sami takie tworzą.

10. Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotu Pisanie 4.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Na zajęciach studenci podejmują pierwsze próby realizacji tekstów w stylu naukowym. Studenci w oparciu o analizę tekstu naukowego tworzą krótkie recenzje, komunikaty o stanie zaawansowania pracy licencjackiej (komunikat o wynikach przeprowadzonych badań). W trakcie semestru studenci są zobligowani

do przeczytania wybranej pracy naukowej, zrecenzowania jej i przedstawienia w grupie.

12. Spis zalecanych lektur:

Boć J., *Jak pisać pracę magisterską*, konsultacja językowa Jan Miodek, Warszawa 1994.

Učební text – jeho funkce, produkce, percepcie a interpretace, red. S. Machová, Praha 1996.

Jedlička A., *Spisovný jazyk v současné komunikaci*, Praha 1974.

Hauser P., *Nauka o slovní zásobě*, Praha 1980.

Filipec J., Čermák F., *Česká lexikologie*, Praha 1985.

Czasopisma naukowe: „Bohemistyka”, „Pamiętnik Słowiański”, „Slavia Occidentalis”, „Český jazyk a literatura”, „Naše řeč”

Tomy pokonferencyjne: konferencje „wrocławskie”: *Wielkie tematy w literaturach słowiańskich*; konferencje „ústeckie” np. *Okraj a střed v jazyce a literatuře* (Ústí nad Labem 2003), *Konec a začátek v jazyce a v literatuře* (Ústí nad Labem 2001); konferencje „opawskie”: *Polska i czeska literatura na emigracji, Polska i czeska poezja współczesna* itp.; konferencje „ostrawsko-wałbrzyskie”: *Język i literatura czeska pod koniec wieku XX* (Wałbrzych-Ostrava 2002), *Stalość i zmienność w języku i literaturze czeskiej XX wieku* (Wałbrzych-Ostrava 2004).

13. Metody nauczania: kształcenie umiejętności posługiwania się stylem naukowym zarówno w drodze indywidualnych, jak i grupowych rozwiązań.

14. Metody oceny: zaliczenie z oceną: recenzja artykułu naukowego, komunikat o zaawansowaniu badań do pracy licencjackiej, recenzja i referat na podstawie opracowania naukowego.

15. Język wykładowy: czeski

1. Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE NA TEKSTACH LITERACKICH 3

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Vasyl Shevchenko

9. Cele i uwagi metodyczne:

Przybliżenie studentom czeskiego języka literackiego. Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji tekstu literackiego. Rozwijanie kompetencji językowych w zakresie mówienia i pisania na podstawie tekstu literackiego. Rozwijanie

umiejętności korzystania z tzw. literatury sekundarnej (m.in. analiza czeskich tekstów krytycznoliterackich).

10. Wymagania wstępne:

Zdany egzamin z przedmiotu „Wstęp do literaturoznawstwa” oraz zaliczenie z przedmiotu „Konwersacje na tekstach literackich 2”. Studenci zapoznani są z podstawową literaturoznawczą siatką pojęciową, znają też podstawowe kierunki i tendencje współczesnych badań literackich.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Prezentacje tekstów literackich (odsłuchiwanie tekstu nagranych przez czeskiego lektora, bądź z radia lub telewizji, głośne odczytywanie tekstu w grupie, itp.), dyskusje na temat zaprezentowanego tekstu, sprawdzanie stopnia zrozumienia tekstu. Praca indywidualna i grupowa studentów: m.in. opowiadanie tekstu, sporządzanie planu tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ciągu przyczynowo-skutkowego; budowanie przez studentów wypowiedzi własnych na temat przeczytanych tekstów. Konfrontacja sądów i opinii studentów z opiniami zawartymi w czeskich tekstach metaliterackich. Rozwijanie umiejętności krytycznej analizy tekstu literackiego.

12. Spis zalecanych lektur: Teksty przygotowywane przez lektora. Zaleca się przede wszystkim nowele i wielowątkowe teksty prozatorskie oraz teksty poetyckie (przede wszystkim z okresu do I wojny światowej).

13. Metody nauczania: Metoda podawcza – prezentacje tekstów literackich; metoda interaktywna – praca w grupach, dyskusje związane z zaprezentowanymi tekstami.

14. Metody oceny: Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. Język wykładowy: polski i czeski

C. Przedmioty kierunkowe

1. **Nazwa przedmiotu: WIEDZA O KULTURZE CZESKIEJ 2**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** wiedza o kulturze i historii ze szkoły średniej zakończonej maturą
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 3

8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** prof. dr hab. Zofia Tarajło-Lipowska
9. **Cele i uwagi metodyczne:** Celem jest zapoznanie słuchaczy z kulturą kraju, którego język i literaturę studiują.
10. **Wymagania wstępne:** zaliczony pierwszy semestr przedmiotu „wiedza o kulturze czeskiej”
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Muzyka czeska, wybitni kompozytorzy czescy (J.J. Ryba, Zelenka, Smetana, Dvořák, Janáček, Martinů itp.). Folklor miejski Pragi i Brna. Rodowód kulturalny czeskich teatrów rewiowych, kabaretów i teatrów małych form.

Kabarety okresu międzywojennego (np. kabaret „U Zvěřiny”, „Červená sedma”). Teatry Pragi, Brna i innych miast w latach sześćdziesiątych XX wieku (np. „Semafor”, „Ypsilonka”). Współczesne teatry dramatyczne i teatry małych form.

Czeski film niemy, kinematografia okresu międzywojennego (m.in. Vlasta Burian). „Nowa fala” w czeskim filmie lat sześćdziesiątych. (Forman, Passer, Němec, Kachyňa, Menzel, Chytilová itp.). Czeski film animowany (Jan Švankmajer). Współczesne osiągnięcia czeskiego filmu.
12. **Spis zalecanych lektur:**

Bartošek L., *Náš film. Kapitoly z dějin (1896 – 1945)*, Mladá fronta, Praha 1985

Pelc J., *Zpráva o Osvobozeném divadle*, Praha 1982

Ptáček L., *Panorama českého filmu*, Rubico, Olomouc 2000

Příspěvky k dějinám české hudby, Praha 1972

Rak J., *Bývali Čechové*, Praha 1994

Ripellino, A.M. *Praga magiczna*, przeł. Halina Kralowa, Warszawa 1997

Studia Filmoznawcze nr 20, red. Sławomir Bobowski, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1999 (zeszyt poświęcony filmowi czeskiemu)

Škvorecký J., *Všichni ti bystří mladí muži a ženy. Osobní historie českého filmu*, Horizont, Praha 1991

Strona internetowa <http://www.volny.cz/czfilm/>
13. **Metody nauczania:** wykład, konsultacje
14. **Metody oceny:** egzamin
15. **Język wykładowy:** polski i czeski

1. **Nazwa przedmiotu:** WSTĘP DO JĘZYKOZNAWSTWA 2
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** wykład

4. **Poziom przedmiotu:**
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 1
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Jarosław Lipowski
9. **Cele i uwagi metodyczne:**
Student zdobywa wiedzę na temat kierunków w lingwistyce.
10. **Wymagania wstępne:** Zaliczenie przedmiotu Wstęp do językoznawstwa 1.
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**
 - A. Naturalizm biologiczny Augusta Schleichera
 - B. Francuska szkoła lingwistyczna: psychofizjologiczne, psychologiczne i socjologiczne badania nad językiem
 - C. Marryzm
 - D. Formalizm rosyjski
 - E. Praskie Kółko Lingwistyczne
 - F. Binaryzm Romana Jakobsona
 - G. Amerykańska szkoła lingwistyczna, deskryptywizm
 - H. Szkoła kopenhaska
12. **Spis zalecanych lektur:**

Ivić M., *Kierunki w lingwistyce*, przeł. Anna Wierzbicka, Wrocław 1966.
Milewski T., *Z zagadnień językoznawstwa ogólnego i historycznego*, Warszawa 1969.
Spisovná čeština a jazyková kultura, red. B. Havránek, M. Weingart, Praha 1932.
13. **Metody nauczania:** wykłady
14. **Metody oceny:** zaliczenie
15. **Język wykładowy:** czeski

1. **Nazwa przedmiotu:** GRAMATYKA KONTRASTYWNA
2. **Kod przedmiotu:**

3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, wykład
4. **Poziom przedmiotu:** podstawowy – średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 1
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Anna Zura

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem wykładów z gramatyki kontrastywnej jest ukazanie różnic między językiem polskim a czeskim na płaszczyźnie fonetycznej, morfologicznej i składniowej. Istotnym elementem jest zwrócenie uwagi i wykształcenie świadomości istnienia językowych obszarów interferencyjnych w rodzinie języków zachodniosłowiańskich. Student winien się zapoznać z najnowszymi trendami badań prowadzonych z zakresie językoznawstwa konfrontatywnego.

10. Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotu Wstęp do językoznawstwa 1; zdany egzamin z Gramatyki opisowej.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Językoznawstwo konfrontatywne i kontrastywne. Podstawowe założenia badań.

Rozwój historyczny języka polskiego i czeskiego. Wzajemne wpływy i uwarunkowania.

Różnice fonetyczne w języku polskim i czeskim.

Różnice morfologiczne w języku polskim i czeskim.

Różnice składniowe w języku polskim i czeskim.

Płaszczyzna leksykalna. Podobieństwa i różnice semantyczne w języku polskim i czeskim. Polsko-czeska homonimia i jej niebezpieczeństwa.

Problem interferencji. Podstawowe błędy.

Kształtowanie języka poprzez kulturę – podobieństwa i różnice polskich i czeskich związków frazeologicznych. Relatywizm kulturowy. Typologia języków.

Język polski i czeski w grupie języków zachodniosłowiańskich i słowiańskich.

Współczesne językoznawstwo porównawcze, kierunki rozwoju.

12. Spis zalecanych lektur:

Damborský J., *Studia porównawcze nad słownictwem i frazeologią polską i czeską*, Warszawa 1977.

Język i jego odmiany w aspekcie porównawczym, red. J. Majowa, Warszawa 1986.

Kognitywne podstawy języka i językoznawstwa, red. E. Tabakowska, Kraków 2001.

Nagórko A., *Zarys gramatyki polskiej*, Warszawa 2003.

Najnowsze dzieje języków słowiańskich..Český jazyk, red. J. Kořenský, Opole 1998.

Orłóš T.Z., *Studia bohemistyczne*, cz. I-II, Kraków 1992.

Orłóš T.Z., *Tysiąc lat czesko-polskich związków językowych*, Kraków 1993.

Pianka W., Tokarz E., *Gramatyka konfrontatywna języków słowiańskich*, Katowice 2000.

Siatkowska E., *Rodzina języków zachodniosłowiańskich. Zarys historyczny*, Warszawa 1992.

Stefański W., *Wprowadzenie do językoznawstwa historyczno-porównawczego*, Toruń 2001.

Stieber Z., *Zarys gramatyki porównawczej języków słowiańskich*, Warszawa 1989.

Weinsberg A., *Gramatyka porównawcza języków indoeuropejskich*, Warszawa 1990.

Wróbel H., *Gramatyka języka polskiego*, Warszawa 2001.

Wybór tekstów zachodniosłowiańskich w ujęciu porównawczym, red. nauk. E. Siatkowska, Warszawa 1991.

13. Metody nauczania: wykład, dyskusja

14. Metody oceny: sprawdzian pisemny

15. Język wykładowy: czeski, polski

D. Przedmioty specjalizacyjne i specjalnościowe

1. Nazwa przedmiotu: ZWIĄZKI ŚLĄSKA Z KULTURĄ CZESKĄ 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: wykład

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: I

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko

9. Cele i uwagi metodyczne:

Zajęcia mają na celu przybliżenie studentom zagadnienia kontaktów kulturowych Śląska, Czech i Moraw.

10. Wymagania wstępne: Zaliczenie z przedmiotu Związki Śląska z kulturą czeską 1

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Rozwój kontaktów czesko-śląskich w średniowieczu (szlaki komunikacyjno-handlowe; znaleziska monet; działalność klasztorów; akcja kolonizacyjna; społeczność niemieckich osadników; Śląsk w granicach państwa czeskiego; podziały polityczno-ideowe;). Okres rozkwitu i upadku czeskiego państwa stanowego (osłabienie wpływów kulturowych – obszar Śląska, który wcześniej był pod wpływem praskiego uniwersytetu znalazł się w kręgu oddziaływania Akademii Krakowskiej; reformacja i kontrreformacja). Zasięg kontaktów po utracie Śląska (transformacja wielowiekowych związków kulturowych). Rozwój kontaktów po odrodzeniu czeskiej państwowości do współczesności.

12. Spis zalecanych lektur:

Barycz H., *Śląsk w polskiej kulturze umysłowej*, Katowice 1979.

Czechy i Polska na szlakach kulturalnego rozwoju, red. J. Wyrozumski, Kraków 1998.

Kultura średniowiecznego Śląska i Czech. „Rewolucja” XIII wieku, red. K. Wachowski, Wrocław 1998.

Od plemienia do państwa. Śląsk na tle wczesnośredniowiecznej Słowiańszczyzny Zachodniej, red. L. Leciejewicz, Wrocław-Warszawa 1992.

Slezsko. Český stát a česká kultura, Brno 1946.

Slezsko v dějinách českého státu. Sborník příspěvků z vědecké konference [...] u příležitosti 50. výročí Slezského ústavu SZM v Opavě, red. M. Borák, Opawa 1998.

Stan i potrzeby śląskoznawczych badań humanistycznych, red. K. Bobowskiego, R. Gładkiewicza, W. Wrzesińskiego, Wrocław-Warszawa 1990.

Studia i materiały z dziejów Śląska, red. K. Matwijowski, I. Sroka, Katowice 1992, t. 20.

Sztuki plastyczne na średniowiecznym Śląsku. Studia i materiały, cz. II i III, Wrocław-Poznań 1990.

Śląsk – etniczno-kulturowa wspólnota i różnorodność, red. B. Bazieliuch, Wrocław 1995.

Śląsk a czynniki zewnętrzne w XIX i XX w., red. L. Smołka, Wrocław 1992.

Śląsk i Czechy a kultura wielkomorawska, red. K. Wachowski, Wrocław 1997.
Trzciniński M., *Miecz katowski, pręgierz, szubienica. Zabytki jurysdykcji karnej na dolnym Śląsku (XIII-XVIII)*, Wrocław 2001.

13. Metody nauczania: Metoda podawcza: wykład. Metoda interaktywna: przygotowywanie przez studentów poszczególnych partii materiału i prezentacja na zajęciach.

14. Metody oceny: Przy zaliczaniu przedmiotu brana pod uwagę będzie obecność na wykładach oraz aktywne w nich uczestnictwo.

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: TŁUMACZENIE PISEMNE 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest zdobycie przez studentów umiejętności tłumaczenia różnych typów tekstów i rozpoznawanie błędów przekładu. Rozwijanie umiejętności zautomatyzowanego, szybkiego tłumaczenia.

10. Wymagania wstępne: Zaliczenie z przedmiotu Tłumaczenie pisemne 1

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Translatoryczne zasady tłumaczenia dokumentów, tekstów technicznych i specjalistycznych. Przekład artystyczny. Ćwiczenia w tłumaczeniu dłuższych, skomplikowanych, wielotematycznych tekstów pisanych (prasa, reklama, dokumenty oraz literatura piękna i teksty specjalistyczne).

12. Spis zalecanych lektur:

Barańczak S., *Ocalone w tłumaczeniu*, Poznań 1999.

Przekład literacki. Materiały z konferencji, Warszawa 1997.

Z teorii i historii przekładu artystycznego. Materiały z konferencji naukowej w Szczawnicy, Kraków 1974.

13. Metody nauczania: Metoda podawcza – prezentacje i analiza porównawcza tekstów i ich tłumaczeń; metoda interaktywna – praca w grupach polegająca na tłumaczeniu tekstów i porównywaniu wykonanych tłumaczeń.

14. Metody oceny: Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. Język wykładowy: polski i czeski

1. **Nazwa przedmiotu: TŁUMACZENIE KONSEKUTYWNE 2**
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** ćwiczenia praktyczne
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 2
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Zdobycie przez studentów umiejętności tłumaczenia różnych typów tekstów i rozpoznawanie błędów przekładu. Zajęcia mają pomóc studentom w opanowaniu podstaw sztuki tłumaczenia konsekutywnego, rozwijać umiejętności zapamiętywania informacji i precyzyjnego przekazywania treści wypowiedzi sformułowanej pierwotnie w języku obcym. Rozwijanie umiejętności zautomatyzowanego, szybkiego tłumaczenia.

10. **Wymagania wstępne:** Zaliczenie z przedmiotu Tłumaczenie konsekutywne 1

11. **Treści merytoryczne przedmiotu:**

Ćwiczenia w tłumaczeniu konsekutywnym tekstów mówionych z języka czeskiego na polski i z polskiego na czeski: rozmowa, wiadomości radiowe i telewizyjne, debata parlamentarna, przemówienie.

12. **Spis zalecanych lektur:**

Lewicki R., *Obcość w odbiorze przekładu*, Lublin 2000.

Lewicki R., *Przekład wobec zjawisk podstandardowych*, Lublin 1986.

Słowo z perspektywy językoznawcy i tłumacza, red. A. Pstyga, Opole 2002.

13. **Metody nauczania:** Praca w grupach i indywidualna studentów w laboratorium językowym: ćwiczenia w tłumaczeniu konsekutywnym tekstów mówionych z języka czeskiego na polski oraz z języka polskiego na czeski.

14. **Metody oceny:** Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. Język wykładowy: polski i czeski

1. Nazwa przedmiotu: TŁUMACZENIE SYMULTANICZNE 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Jaroslav Lipowski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Zdobycie umiejętności rozdwojenia uwagi: jedna jest skierowana na słuchowy odbiór tekstu mówionego (w słuchawkach), druga na własną wypowiedź – tłumaczenie tekstu słyszanego - opóźnioną w czasie o parę sekund.

10. Wymagania wstępne: zdane wszystkie egzaminy z praktycznej nauki języka czeskiego.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

A. Słuchanie i powtarzanie ciągłego tekstu czeskiego z kilkusekundowym opóźnieniem.

B. Słuchanie i powtarzanie tekstów specjalistycznych w języku czeskim, jak również polskim.

C. Próba symultanicznego tłumaczenia tekstu czeskiego na język polski.

D. Próba symultanicznego tłumaczenia tekstu polskiego na język czeski.

12. Spis zalecanych lektur: materiał własny prowadzącego ćwiczenia

13. Metody nauczania: ćwiczenia praktyczne

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: czeski i polski

1. **Nazwa przedmiotu:** TEORIA I PRAKTYKA NAUCZANIA JĘZYKA CZESKIEGO
3
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** obowiązkowy, seminarium
4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** zimowy
7. **Liczba punktów ECTS:** 1
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
9. **Cele i uwagi metodyczne:** Studenci podsumowują dotychczasowe doświadczenia zdobyte w ramach praktyk pedagogicznych.
10. **Wymagania wstępne:** zaliczenie przedmiotu Teoria i praktyka nauczania języka czeskiego 2
11. **Treści merytoryczne przedmiotu:** Projektowanie modułów międzyprzedmiotowych – korelacja międzyprzedmiotowa. Projektowanie programów nauczania języka czeskiego. Ocena dostępnych podręczników i materiałów dydaktycznych do nauczania języka czeskiego. Zapoznanie się z najnowszymi osiągnięciami czeskich dydaktyków. Bieżąca obserwacja badań nad nauczaniem języka czeskiego jako obcego.
12. **Spis zalecanych lektur:**

Confortiová H., Cvejnová J., Čadská M., *Učebnice češtiny pro výuku v zahraničí*, Karolinum (wersja wielojęzyczna, ale nie polska).

Konderla D., Konderlová I., *Ať se Vám daří!*. Podręcznik do nauki języka czeskiego, Racibórz 2004.

Müller J., *Rozmówki czeskie*, Warszawa 1991.

Rutová J., *Český jazyk pro pokročilé*, Kraków 1999.

Ryšánková J., *Česko – polská konverzace*, Praha 1965.

Vítová L., *Český jazyk nejen pro filology*. 1. díl. Poznań 2003.

13. Metody nauczania: warsztaty, metoda projektu dydaktycznego, analiza i ocena materiałów dydaktycznych, referat

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: polski, czeski

1. Nazwa przedmiotu: PEDAGOGIKA 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład

4. Poziom przedmiotu: średniozaawansowany

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Wiesław Sikorski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Zdobycie niezbędnej wiedzy z zakresu różnych działów pedagogiki, stanowiącej postawę do uzyskania kwalifikacji pedagogicznych.

10. Wymagania wstępne:

Ogólna wiedza z biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania oraz psychologii rozwojowej, klinicznej, wychowawczej i społecznej.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Klasyfikacja działalności wychowawczej; dziedziny i rodzaje wychowania; elementy teorii wychowania – znaczenie środowiska w procesie wychowania; proces wychowania, stosowane metody i formy organizacji. Proces nauczania, jego charakterystyczne elementy (metody, formy i zasady); osobowość nauczyciela wychowawcy, a współczesna rzeczywistość szkoły.

12. Spis zalecanych lektur:

Kunowski S.; *Podstawy współczesnej pedagogiki*. Warszawa 1993.

Kruszewski K., Konarzewski K.: *Sztuka nauczania* t. I, II. Warszawa 1994.
Okoń W.; *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*. Warszawa 1997.
Pomykało W. (red.); *Encyklopedia pedagogiczna*. Warszawa 1993.
Sikorski W.; *Aspiracje. Studium psychologiczne i socjopedagogiczne*. Nysa 2005.
Wołoszyn S.; *Nauki o wychowaniu w Polsce XX wieku*. Warszawa 1992.

13. Metody nauczania: informacyjno-aktywizujące

14. Metody oceny: egzamin

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: TECHNOLOGIE INFORMATYCZNE

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: ćwiczenia

4. Poziom przedmiotu: -

5. Rok studiów: I

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu:

9. Cele i uwagi metodyczne:

Celem wykładu jest przedstawienie kluczowych zagadnień informatyki. Wykorzystanie właściwych narzędzi i metod informatyki do rozwiązywania praktycznych problemów ekonomicznych

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Nacisk położono na problemy tworzenia i użytkowania nowoczesnych systemów informacyjnych zarządzania. Poszczególne tematy będą ilustrowane przykładami praktycznymi i studiami wybranych przypadków. Zagadnienia są prezentowane w kontekście najnowszych metod, technologii i narzędzi.

12. Spis zalecanych lektur:

Informatyka ekonomiczna. Red. E. Niedzielska. Wydawnictwo AE Wrocław 2003

Informatyka dla ekonomistów. Studium teoretyczne i praktyczne. Red. A. Nowicki. PWN Warszawa – Wrocław 1998.

Harel D.: *Rzecz o istocie informatyki. Algorytmika*. WNT Warszawa 2001.

Metody analizy i oceny pakietów programowych. Red. A. Gospodarowicz Wydawnictwo AE Wrocław 1997.

Nowicki A.: *Strategia doskonalenia systemu informacyjnego w zarządzaniu przedsiębiorstwem*. Wydawnictwo AE Wrocław 1999.

Wirth M.: *Algorytm + Struktury danych = Program*. WNT Warszawa 2002.

13. Metody nauczania: ćwiczenia praktyczne

14. Metody oceny: kolokwium zaliczeniowe

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: SEMINARIUM LICENCJACKIE 1

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: -

5. Rok studiów: III

6. Semestr: zimowy

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu:

9. Cele i uwagi metodyczne:

Seminarium licencjackie ma na celu przygotowanie studenta do napisania pracy dyplomowej; zajęcia poświęcone są przybliżeniu tematyki, z którą jest ona związana. Produktem seminarium jest praca licencjacka pisana pod kierunkiem promotora, która jest recenzowana i oceniana, a następnie student broni jej jako pracy dyplomowej.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Ukazanie studentom procedur badań naukowych, zapoznanie z metodologią badań, sposoby gromadzenia literatury, redagowanie tekstu itp.

W trakcie zajęć student z pomocą promotora wybiera właściwą metodę badawczą; konsultuje zgromadzony materiał i wyciąga na jego podstawie wnioski. Student w rezultacie prezentuje główne tezy pracy dyplomowej, argumentuje wyniki.

Na zajęciach student prezentuje i praktycznie ćwiczy techniki pisania pracy naukowej: aparat badawczy, rozdziały i podrozdziały, odsyłacze, przypisy, makiety, bibliografię, aneksy, nagrania, ilustracje, wykresy itp.

12. Spis zalecanych lektur: materiał własny prowadzącego

13. Metody nauczania: konsultacje, referaty

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: czeski i polski

III ROK

Semestr letni

A. Przedmioty kształcenia ogólnego

B. Przedmioty podstawowe

- 1. Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE 6**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** zaawansowany
- 5. Rok studiów:** III
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 4
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Aleksandra Pająk
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Ogólnym celem zajęć jest kształcenie umiejętności komunikacyjnych w języku mówionym; uzyskanie poziomu zaawansowanego C 2 w zakresie kompetencji komunikacyjnych.
- 10. Wymagania wstępne:** zaliczenie I, II, III, IV, V semestru przedmiotu konwersacje – zdanie egzaminu końcowego; kompetencja komunikacyjna na poziomie C 1
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Przeprosiny i wybaczenie. Opinie, sąd, zdanie. Wyrażanie niezadowolenia, złości, irytacji. Przeczenie, potwierdzenie, akceptacja. Prośba, odmowa spełnienie prośby, obietnica. Żal, dezaprobatą, rozczarowanie. Radość, entuzjazm, zadowolenie. Ostrzeżenie, groźba. Propozycje działanie, zgoda, odmowa. Gratulacje, życzenia, toasty, komplementy, wyrazy współczucia. Zaproszenia, podziękowania. Wątpliwości, pewność – niepewność. Rada, przypuszczenie. Obawa, zmartwienie, pocieszenie. Zakaz, polecenie. Perswazja i argumentacja. Oburzenie, obraza, lekceważenie; pogłębianie umiejętności precyzowania wypowiedzi i płynnego prezentowania własnych poglądów i sądów; opanowanie słownictwa związanego z omawianymi zagadnieniami; poszerzanie zasobu wyrażeń idiomatycznych

12. Spis zalecanych lektur:

Balowski M, Balowska G., *Slovní zásoba polštiny*, Praga 1996

Lotko E., *Zrádná slova v češtině a polštině*, Olomouc 1992.

Luttererová J. *Česká slovní zásoba a konverzační cvičení*, Praha 1994.

Oliva K., *Polsko – český slovník, I (A – Ó), II (P – Ž)*, Praha 1994.

Orłoś T. Z., Hornik J., *Czesko-polski słownik skrzydlatych słów*, Kraków 1996.

Pietrak-Meiser H., *Słownik frazeologiczny czesko-polski*, Lublin 1993.

Siatkowski J., Basaj M., *Słownik czesko-polski*, Warszawa 1991.

13. Metody nauczania: praca indywidualna oraz w grupie, konwersacja, prezentacja na forum wyników pracy indywidualnej i grupowej

14. Metody oceny: egzamin ustny

15. Język wykładowy: czeski

2. Nazwa przedmiotu: PISANIE 6

3. Kod przedmiotu:

4. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

5. Poziom przedmiotu: zaawansowany

6. Rok studiów: III

7. Semestr: letni

8. Liczba punktów ECTS: 2

9. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Anna Zura

10. Cele i uwagi metodyczne:

Celem zajęć jest dalsze kształtowanie umiejętności posługiwania się stylem naukowym. Studenci tworzą samodzielne, drobne opracowania naukowe. W trakcie zajęć szczególny nacisk kładziony jest na właściwe redakcyjne i kompozycyjne skonstruowanie tekstu naukowego, poprawne cytowanie,

parafrazowanie, tworzenie przypisów i bibliografii zgodnie z wzorami panującymi w czeskim i polskim środowisku naukowym.

11. Wymagania wstępne: zaliczenie przedmiotu Pisanie 5

12. Treści merytoryczne przedmiotu:

W trakcie zajęć studenci stopniowo zapoznają się z technikami tworzenia aparatu naukowego. Przygotowując własne opracowania naukowe uczestnicy zajęć ćwiczą poprawność językową stylu naukowego, tworzą przypisy i bibliografię zgodnie z przyjętymi regułami, nabywają umiejętności właściwego cytowania i parafrazowania i wyciągania wniosków. W trakcie zajęć własne opracowania są przedyskutowywane w grupie i tworzone recenzje i omówienia na ich podstawie. Podsumowaniem zajęć i zdobytych umiejętności może być zorganizowanie małej studenckiej konferencji naukowej: wygłoszenie referatów, dyskusja nad nimi, sformułowanie wniosków, ewentualne przygotowanie tekstów do druku.

13. Spis zalecanych lektur:

Czasopisma naukowe, tomy pokonferencyjne, literatura naukowa mieszcząca się w bibliografii pracy licencjackiej. Także lektury zalecane w trakcie przedmiotu Pisanie 5.

14. Metody nauczania: indywidualne ćwiczenia redakcyjno-kompozycyjne; dyskusja; recenzje; omówienia.

15. Metody oceny: zaliczenie z oceną: opracowany referat/artkuł/komunikat naukowy; aktywność na zajęciach.

16. Język wykładowy: czeski

1. Nazwa przedmiotu: KONWERSACJE NA TEKSTACH LITERACKICH 4

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: zaawansowany

5. Rok studiów: III

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: mgr Vasyl Shevchenko

9. Cele i uwagi metodyczne:

Przybliżenie studentom czeskiego języka literackiego. Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji tekstu literackiego. Rozwijanie kompetencji językowych w zakresie mówienia i pisania na podstawie tekstu literackiego. Konstruowanie własnych wypowiedzi krytycznych (mówionych oraz pisemnych) na temat przeczytanych tekstów literackich.

10. Wymagania wstępne: Zdany egzamin z przedmiotu Wstęp do literaturoznawstwa oraz zaliczenie z przedmiotu Konwersacje na tekstach literackich 3. Studenci zapoznani są z podstawową literaturoznawczą siatką pojęciową, znają też podstawowe kierunki i tendencje współczesnych badań literackich.

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Prezentacje tekstów literackich (odsłuchiwanie tekstu nagranych przez czeskiego lektora, bądź z radia lub telewizji, głośne odczytywanie tekstu w grupie, itp.), dyskusje na temat zaprezentowanego tekstu, sprawdzanie stopnia zrozumienia tekstu. Praca indywidualna i grupowa studentów: m.in. opowiadanie tekstu, sporządzanie planu tekstu ze szczególnym uwzględnieniem ciągu przyczynowo-skutkowego; budowanie przez studentów wypowiedzi własnych na temat przeczytanych tekstów. Konfrontacja sądów i opinii studentów z opiniami zawartymi w czeskich tekstach metaliterackich. Rozwijanie umiejętności krytycznej analizy tekstu literackiego. Dyskusje na temat przeczytanych tekstów literackich oraz wypowiedzi metaliterackich odnoszących się do analizowanego tekstu.

12. Spis zalecanych lektur: Teksty przygotowywane przez lektora. Zaleca się przede wszystkim wielowątkowe teksty prozatorskie (głównie fragmenty obszerniejszych, wielowątkowych powieści literackich – często na zasadzie analizy porównawczej, np. zestawianie fragmentów twórczości danego pisarza, śledzenie ewolucji pisarskiej, drogi poetyckiej) oraz teksty poetyckie (przede wszystkim awangardowe oraz powojenne).

13. Metody nauczania: Metoda podawcza – prezentacje tekstów literackich; metoda interaktywna – praca w grupach, dyskusje związane z zaprezentowanymi tekstami.

14. Metody oceny: Warunkiem zaliczenia jest obecność i aktywne uczestnictwo studentów w zajęciach oraz przygotowywanie się do nich (polegające na przeczytaniu zadanego tekstu), a także pozytywne oceny z testów kontrolnych i zadań domowych.

15. Język wykładowy: czeski

C. Przedmioty kierunkowe

- 1. Nazwa przedmiotu: HISTORIA JĘZYKA**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, wykład**

4. **Poziom przedmiotu:** średniozaawansowany
5. **Rok studiów:** III
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 3
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Jaroslav Lipowski
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Student zdobywa dobrą orientację w poszczególnych etapach rozwoju języka czeskiego, potrafi opisać cechy językowe zabytków języka czeskiego. Student zostaje uczulony na uwarunkowania ekstralingwistyczne, które miały wpływ na zmiany w języku.

10. **Wymagania wstępne:** zaliczona gramatyka opisowa języka czeskiego i historia ziem czeskich

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

- A. Proglas Cyryla jako ideowy wzór kształtowania języka czeskiego
- B. Pieśń ostrowska „Slovo do světa stvoření“
- C. Kronika Dalimila – pierwsze poglądy na język czeski i jego funkcje społeczne
- D. Początki terminologii czeskiej – Klaret
- E. Jan Hus jako reformator języka czeskiego
- F. Wzywanie do „naprawy” czeszczyzny?”
- G. Złota era języka czeskiego – Daniel Adam z Veleslavína,
- H. Działalność J. Á. Komeńskiego
- I. Rozwój „niskich stylów” w epoce baroku, obrony języka czeskiego
- J. Odrodzenie narodowe - odrodzenie językowe
- K. Czeski jako język urzędowy – przełom XIX a XX wieku
- L. Czeski puryzm językowy w 70 – 90 latach XIX wieku i 30 latach XX wieku
- M. Praski strukturalizm i jego znaczenie
- N. Obecne tendencje rozwoju języka czeskiego na poszczególnych płaszczyznach języka

12. Spis zalecanych lektur:

Cuřín František, *Vývoj spisovné češtiny*, Praha 1985.

Havránek Bohuslav, *Vývoj spisovného jazyka českého*, [w:] *Československá vlastivěda*, řada II, Praha 1936, s. 84 – 219.

Marvan Jiří, *Cesty ke spisovné češtině – prvních tisíc let (800-1800)*, Ústí nad Labem, 2003

Šlosar Dušan, *Tisíciletá*, Praha 1990.

13. **Metody nauczania:** wykłady z elementami dyskusji

14. **Metody oceny:** egzamin

15. **Język wykładowy:** czeski

D. Przedmioty specjalizacyjne i specjalnościowe

1. **Nazwa przedmiotu:** ZWIĄZKI ŚLĄSKA Z KULTURĄ CZESKĄ 3
2. **Kod przedmiotu:**
3. **Typ przedmiotu:** wykład
4. **Poziom przedmiotu:** zaawansowany
5. **Rok studiów:** I
6. **Semestr:** letni
7. **Liczba punktów ECTS:** 4
8. **Imię i nazwisko kierownika kursu:** mgr Ilona Gwóźdź-Szewczenko
9. **Cele i uwagi metodyczne:**

Zadaniem przedmiotu jest zapoznanie studentów z tekstami kultury powstałymi na Śląsku w wyniku interferencji i osmozy kulturowej polsko-czesko-morawsko-niemieckiej.

10. **Wymagania wstępne:** Zaliczenie z przedmiotu Związki Śląska z kulturą czeską 2

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Studenci zapoznają się z najważniejszymi zabytkami kultury śląskiej (dziełami plastycznymi i architektonicznymi, piśmiennictwem, kulturą ludową). Nabywają umiejętności rozpoznawania i interpretacji śląskich dzieł sztuki. Potrafią w języku polskim i czeskim opowiedzieć historię regionu śląskiego, opisać zasięg kontaktów czesko-śląskich oraz wpływ kultury czeskiej na rozwój regionu. Rozumieją i potrafią wytłumaczyć specyfikę śląskiego regionu.

12. Spis zalecanych lektur:

Barycz H., *Śląsk w polskiej kulturze umysłowej*, Katowice 1979.

Czechy i Polska na szlakach kulturalnego rozwoju, red. J. Wyrozumski, Kraków 1998.

Kultura średniowiecznego Śląska i Czech. „Rewolucja” XIII wieku, red. K. Wachowski, Wrocław 1998.

Od plemienia do państwa. Śląsk na tle wczesnośredniowiecznej Słowiańszczyzny Zachodniej, red. L. Leciejewicz, Wrocław-Warszawa 1992.

Slezsko. Český stát a česká kultura, Brno 1946.

Slezsko v dějinách českého státu. Sborník příspěvků z vědecké konference [...] u příležitosti 50. výročí Slezského ústavu SZM v Opavě, red. M. Borák, Opawa 1998.

Stan i potrzeby śląskoznawczych badań humanistycznych, red. K. Bobowskiego, R. Gładkiewicza, W. Wrzesińskiego, Wrocław-Warszawa 1990.

Studia i materiały z dziejów Śląska, red. K. Matwijowski, I. Sroka, Katowice 1992, t. 20.

Sztuki plastyczne na średniowiecznym Śląsku. Studia i materiały, cz. II i III, Wrocław-Poznań 1990.

Śląsk – etniczno-kulturowa wspólnota i różnorodność, red. B. Bazieliuch, Wrocław 1995.

Śląsk a czynniki zewnętrzne w XIX i XX w., red. L. Smółka, Wrocław 1992.

Śląsk i Czechy a kultura wielkomorawska, red. K. Wachowski, Wrocław 1997.

Trzeciński M., *Miecz katowski, pręgierz, szubienica. Zabytki jurysdykcji karnej na dolnym Śląsku (XIII-XVIII)*, Wrocław 2001.

13. **Metody nauczania:** Metoda podawcza: wykład. Metoda interaktywna: przygotowywanie przez studentów poszczególnych partii materiału i prezentacja na zajęciach. Metoda pogładowa: zwiedzanie zabytków Śląska.

14. Metody oceny: Przy zaliczaniu przedmiotu brana pod uwagę będzie obecność na wykładach, aktywne w nich uczestnictwo oraz referat napisany na zadany bądź zaproponowany przez studenta temat.

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: TŁUMACZENIE SYMULTANICZNE 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne

4. Poziom przedmiotu: zaawansowany

5. Rok studiów: III

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 2

8. Imię i nazwisko kierownika kursu: dr Jaroslav Lipowski

9. Cele i uwagi metodyczne:

Student zdobywa umiejętność jednoczesnego słuchania i tłumaczenia słyszanego tekstu z różnych dziedzin życia społecznego. Tematy i teksty wybierane są głównie z dziedziny związanych z gospodarką.

10. Wymagania wstępne: zaliczenie wszystkich przedmiotów praktycznego nauczania języka czeskiego

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

A. Próba symultanicznego tłumaczenia specjalistycznych tekstów czeskich na polski.

B. Próba symultanicznego tłumaczenie specjalistycznych tekstów polskich na czeski.

C. Ćwiczenia w tłumaczeniu symultanicznym tekstów z dziedziny ekonomii, prawa w obie strony.

D. Ćwiczenia w tłumaczeniu symultanicznym tekstów technicznych w obie strony

E. Doskonalenie tłumaczenia przez podwyższenie szybkości mówiącego tekst wyjściowy. Tłumaczenie w obie strony.

F. Doskonalenie tłumaczenia przez próbę tłumaczenia błędnych logicznie tekstów wyjściowych. Tłumaczenie w obie strony.

12. Spis zalecanych lektur: materiały własne prowadzącego ćwiczenia

13. Metody nauczania: ćwiczenia praktyczne

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: czeski, polski

- 1. Nazwa przedmiotu: EMISJA GŁOSU**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** -
- 5. Rok studiów:** III
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 2
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:** dr Anna Zura
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Celem zajęć są praktyczne ćwiczenia we właściwym wykorzystywaniu i gospodarowaniu narządami głosowymi, które są podstawą pracy nauczyciela. Studenci teoretycznie zapoznają się z budową i mechanizmem powstawania głosu, a następnie praktycznie ćwiczą właściwą jego modulację.

Ważnym elementem zajęć jest zwrócenie uwagi na podkreślanie znaczenia słów ze względu na ich funkcję (perswazyjną) poprzez akcentowanie odpowiednich fragmentów wypowiedzi a także określoną intonację.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

Anatomia, fizjologia i patologie głosu.

Zaburzenie głosu i mowy w różnych jednostkach.

Podstawowe błędy wymowy, wymowa wzorcowa.

Rytmizacja głosu

Oddychanie i jego wpływ na jakość mowy.

Higiena pracy głosem.

Interpretacje głosowe.

12. Spis zalecanych lektur:

Toczyńska, *Elementarne podstawy emisji głosu.*

Toczyńska, *Dykcja*

Toczyńska, *Ćwiczenia dykcyjne.*

Michał Bitniok, *Zaburzenia głosu i mowy w różnych jednostkach chorobowych*.

H. Blumenberg, *O aktualności retoryki w wymiarze antropologicznym*, przekł. Wanda Lipnik, w tegoż, *Rzeczywistości, w których żyjemy. Rozprawy i jedno przemówienie*, Warszawa 1997, s. 98-129.

Cooper J. Pamela, *Sprawne porozumiewanie się. 114 scenariuszy ćwiczeń z mówienia i słuchania*, tł. Agata Tomaszewska, Warszawa 1994.

Ygnasik Adam P. , *Sztuka przekonywania. Jak rozmawiać, sprzedawać, negocjować*, Warszawa 1994.

13. Metody nauczania: ćwiczenia interpretacyjne, dyskusja

14. Metody oceny: kolokwium

15. Język wykładowy: polski

1. Nazwa przedmiotu: SEMINARIUM LICENCJACKIE 2

2. Kod przedmiotu:

3. Typ przedmiotu: obowiązkowy, seminarium

4. Poziom przedmiotu: -

5. Rok studiów: III

6. Semestr: letni

7. Liczba punktów ECTS: 3

8. Imię i nazwisko kierownika kursu:

9. Cele i uwagi metodyczne:

Seminarium licencjackie ma na celu przygotowanie studenta do napisania pracy dyplomowej; zajęcia poświęcone są przybliżeniu tematyki, z którą jest ona związana. Produktem seminarium jest praca licencjacka pisana pod kierunkiem promotora, która jest recenzowana i oceniana, a następnie student broni jej jako pracy dyplomowej.

10. Wymagania wstępne: bez warunków

11. Treści merytoryczne przedmiotu:

W trakcie zajęć student konsultuje z promotorem ostateczny kształt pracy licencjackiej, przygotowując się do jej obrony.

12. Spis zalecanych lektur: materiał własny prowadzącego

13. Metody nauczania: konsultacje, referaty

14. Metody oceny: zaliczenie

15. Język wykładowy: czeski i polski

- 1. Nazwa przedmiotu: PRACA DYPLOMOWA**
- 2. Kod przedmiotu:**
- 3. Typ przedmiotu:** obowiązkowy, ćwiczenia praktyczne
- 4. Poziom przedmiotu:** -
- 5. Rok studiów:** III
- 6. Semestr:** letni
- 7. Liczba punktów ECTS:** 8
- 8. Imię i nazwisko kierownika kursu:**
- 9. Cele i uwagi metodyczne:**

Praca dyplomowa jest efektem współpracy promotora i studenta w ramach seminarium licencjackiego, a przede wszystkim własnej pracy studenta.
- 10. Wymagania wstępne:** bez warunków
- 11. Treści merytoryczne przedmiotu:**

Praca własna studenta
- 12. Spis zalecanych lektur:** materiał własny prowadzącego
- 13. Metody nauczania:** konsultacje, referaty
- 14. Metody oceny:** zaliczenie
- 15. Język wykładowy:** czeski i polski